Vydává OÚ Studenec

Studenecký zpravodaj

3/2013

polovina dubna

začátek května

ZPRÁVY OBECNÍHO ÚŘADU

Mateřská škola v Zálesní Lhotě

V minulém čísle jsem Vám psal o zahájení příprav a také popisu dvou výběrových řízení, která musela být realizována z důvodu čerpání dvou dotací na budově MŠ v Zálesní Lhotě. Dnes po dvou měsících prací Vám mohu sdělit (i když počasí zatím moc nepřeje), že práce probíhají dle harmonogramu a představ investora. Navíc, ku prospěchu všech se nám společně podařilo tyto práce provázat a začít se zateplováním budovy termínově

polovina května

již dříve, což by mohlo znamenat, že slavnostní otevření této zrekonstruované, přistavěné a zateplené budovy by se mohlo uskutečnit již dříve. Je třeba ustát i nekončící boj veškerého dokladování a provázání s dotačními tituly tak, aby v příštích měsících a letech následné kontroly nemusely řešit nějaké pochybení z naší strany. V této fázi Vám přináším alespoň několik fotografií postupné změny:

Jiří Ulvr, starosta

konec května

Přírodní amfiteátr

Jak jistě víte, současně s předchozí akcí realizujeme i další investici letošního roku. Zde můžeme říci, že máme téměř hotovo. Slavnostní otevření, včetně zahajovacího koncertu se plánuje na „pouťovou“ **sobotu 29. června 2013**. Plakáty budou jistě včas rozmístěny a závěrem dodávám, že konečná úprava

24. dubna

plochy před jevištěm bude upravena a zrealizována začátkem měsíce červenec. Děkuji zhotoviteli stavby za celkový přístup a sounáležitost během stavby a opět dodávám fotografie celkové proměny tohoto místa:

Jiří Ulvr, starosta

6. května

9. května

21. května

3. června

Studenecké míle 2013

Poslední květnová sobota (letos 25. května 2013) patřila opět soutěži historických vozidel Studenecké míle, „O pohár starosty obce“. Letošní, již 6. ročník této soutěže byl doprovázen chladným počasím, které ale neodradilo opět zvýšený počet přihlášených závodníků a velikou účast veřejnosti. To samozřejmě potěšilo všechny organizátory v čele s panem Jindřichem Synkem

a Tomášem Chrtkem, tak i ostatní partnery této, již pravidelné akce.

Samotné vyhlášení a předávání ocenění už doprovázelo deštivé počasí, které však nezanechalo nic špatného za tak dobře zvládnutým závodem.

Kromě výše jmenovaných osob děkuji i celému

kolektivu pořadatelů, včetně hasičů, kteří přispěli ke zdárnému průběhu a spokojenosti Vás všech. Děkuji také

všem partnerům akce, mým kolegům z obcí Poniklá a Roztoky u Jilemnice, tak i vám Všem, kteří jste přišli nebo se i přímo tohoto závodu zúčastnili.

Veškeré ostatní informace z této soutěže naleznete na: www.studeneckemile.estranky.cz a na závěr připojuji několik fotografií.

Jiří Ulvr, starosta

Poděkování

Tak jako každý rok, tak i letos děkuji všem žákům základní školy, kteří posbírali odpadky podél silnic.

Všem školou a školkou povinným žákům a žáčkům přeji krásné sluneční prázdniny.

Rodičům a Vám všem ostatním pak krásně strávenou dovolenou a především šťastný návrat domů.

Jiří Ulvr, starosta

Připomínáme placení poplatků za odpady na rok 2013

Poplatek je splatný do **30. 6. 2013** do pokladny na OÚ Studenec poštovní poukázkou nebo převodem z účtu, pokud si na obecním úřadu vyžádáte variabilní symbol. Poplatek za odpady činí **500 Kč na osobu.**

Informace

Obec Studenec nabízí poslední volný stavební pozemek v lokalitě „Nouzov“ ve Studenci a volný stavební pozemek v Zálesní Lhotě.

Bližší informace Vám podá starosta obce na OÚ ve Studenci.

Rekonstrukce silnice Studenec – Horka u Staré Paky

V minulém čísle našeho Zpravodaje jsem Vám naposledy psal o této akci, která se postupně posunuje k samotnému zahájení této stavby. Dnes se s Vámi mohu opět podělit o příjemnější zprávy, které by mohly dospět do okamžiku, že již v příštím čísle našeho Zpravodaje se bude moci napsat to, na co čekáme již řadu let.

Dne 13. května 2013 jsem se zúčastnil druhého jednání komise, která se společně zabývá realizací investic „Průmyslové zóny Vrchlabí“, do které spadá i „naše“ silnice. Kromě dalších příprav, které tato investice provází (výběr projektanta na zbylou část úseku Studenec – Dolní Branná, výběrové řízení autorského dozoru, technického dozoru stavby…), je nejpodstatnější zprávou ta, že ve stejný den bylo ukončeno podání nabídek a zároveň otevírání obálek na úsek Studenec (Kostelecko) – Horka u Staré Paky a také Dolní Branná (křižovatka) – směr Kunčice. **Pozitivní zprávou je ta, že pokud nenastanou další překážky, tak by smlouva se zhotovitelem stavby mohla být podepsána již 20. června 2013 a samotná realizace 1. etapy zahájena 22. 7. 2013** (tímto termínem se rozumí předání staveniště, nečekejte tedy prosím, že stavební stroje budou v plném zatížení). Ostatní informace, které jsem Vám psal posledně, zůstávají (v době uzávěrky Zpravodaje) beze změny.

Následně 7. a 27. června proběhnou další jednání o objízdných trasách a třetí jednání komise. Tato jednání řeší i další záležitosti, které zahrnují opravy zbylých částí silnic, další změny ve Vrchlabí, či žádost o prodloužení termínu veškerých investic do konce roku 2015. Snažím se Vám popsat z mého pohledu to nejdůležitější a nezatěžovat Vás informacemi z jiných míst, které se pak zamotávají do investic v okolí Studence, a mezi lidmi tak kolují nepravdivé zprávy. Proto, pokud budete potřebovat nějakou informaci, či radu, na kterou budu vědět odpověď, jsem Vám k dispozici.

Jiří Ulvr, starosta

Komunitní kompostování na Jilemnicku

První sobotu v červenci **(6. 7. 2013)** rozjedeme projekt Svazku měst a obcí Jilemnicka – Komunitní kompostování, který bude řešit společný postup při sběru, třídění a likvidaci biologicky rozložitelného odpadu. Kontejnery budou umístěny v areálu firmy ZETKA Strážník a. s. (2× ve Studenci, 1× v Zálesní Lhotě) a předpokládáme, že sběr bude probíhat **každou sobotu od 13.00 do 17.00 hodin, až do podzimních měsíců** (poté opět od jarních měsíců roku 2014).

Pro nás všechny to bude znamenat především to, že ze svých zahrádek budeme moci každou sobotu v určený čas dopravit do velkoobjemových kontejnerů především trávu, listí a větve.

Zajištěný materiál od nás bude systematicky svážen na komunitní kompostárnu do Bukoviny u Čisté (bývalá skládka dřeva firmy Jilos, Horka u Staré Paky) a bude dále upravován tak, aby výstupním produktem byl kvalitní kompost opětovně využitelný na veřejná prostranství.

Plnění kontejnerů bude za dohledu brigádníka, který jednak povede jmenný seznam a také bude dohlížet na materiál, kterým se budou kontejnery plnit. Nelze totiž připustit, aby se v nádobách vyskytl jiný materiál (např. stavební suť), který by celý systém narušil (buď znehodnocením techniky, či kontaminováním celé skládky). Bohužel, právě respektování daných pravidel je největším nebezpečím díky neohleduplnosti jiných občanů, se kterým se setkáváme na jiných místech téměř každý den.

Náklady na svoz bude hradit každá obec zvlášť, cenovou kalkulaci v tuto dobu připravují orgány svazku.

Čeká nás tedy sezóna ladění systému a ověřování různých předpokladů, které v této době zatím nemůžeme porovnávat s jiným obdobným projektem v obdobných podmínkách.

Přeji nám všem co nejméně komplikací s tímto novým projektem a závěrem Vám přináším první část podrobnějšího popisu o tom, co je to bioodpad:

Jiří Ulvr, starosta

Co je to bioodpad?

Bioodpad je zkrácený název pro biologicky rozložitelný odpad. Odpadem je vše, co nepotřebujeme a čeho se chceme zbavit. Zákon o odpadech definuje bioodpad jako jakýkoliv odpad podléhající rozkladu za přítomnosti nebo také bez přítomnosti vzduchu (aerobně nebo anaerobně). Technologie, která potřebuje pro zpracování bioodpadu vzduch, je kompostování., technologie bez přístupu vzduchu jsou například bioplynové stanice. Bioodpad je nutné z důvodu ochrany životního

prostředí řešit, protože jeho vlastnosti při skládkování způsobují emise především skleníkových plynů. Bioodpad je součástí směsného komunálního odpadu, který produkují občané. Podíl bioodpadu ve směsném komunálním odpadu se pohybuje průměrně v rozmezí od 40 až do 60 %. Mezi bioodpad patří biologicky rozložitelné odpady z domácnosti, zahrad a veřejné zeleně obce. Cílem odpadového hospodářství v obcích je odklonit – vytřídit bioodpad ze směsného komunálního odpadu, aby se nedostal na skládku, kde má uvedené negativní vlivy na životní prostředí, a zároveň se využila jeho kvalita, jako jsou živiny vhodné pro výživu rostlin a organické hmoty pro udržení půdní úrodnosti.

Jaký bioodpad se třídí?

Ne veškerý biologicky rozložitelný komunální odpad je vhodné třídit. Pro produkci kvalitního kompostu, někdy nazývaného zeleného kompostu, se většinou samostatně sbírají následující bioodpady:

– *z domácností:* především zbytky ovoce a zeleniny, kávová sedlina, čajové sáčky, zbytky pečiva, skořápky z vajíček a ořechů, lepenka, papírové kapesníky, ubrousky, zvadlé květiny, zemina z květináčů, podestýlka domácích býložravých zvířat, zbytky vařených jídel neživočišného původu (brambory, těstoviny, rýže, knedlíky apod.),
– *ze zahrádek:* travní a dřevní hmota, listí, zbytky rostlin, ovoce a zeleniny, plevelné rostliny, piliny, hobliny, kůra, popel ze dřeva, peří, chlupy, vlasy, zemina.

Pro tento bioodpad, který je zdrojem živin, organické hmoty a mikroorganismů a po zpracování kompostování jej vracíme do koloběhu živin v přírodě ve formě zeleného kompostu, budeme nadále používat termín biologicky rozložitelný materiál.

Bioodpad, který se netřídí, je bioodpad obsahující zbytky živočišného původu. Do hnědé sběrné nádoby tedy rozhodně nepatří zbytky jídel (tzv. gastroodpad), jedlé oleje, kosti, maso, kůže, uhynulá zvířata, exkrementy masožravých zvířat, znečištěné piliny a také samozřejmě všechny další biologicky nerozložitelné odpady.

Jak a do čeho se biologicky rozložitelný materiál v domácnosti třídí, kam se odnáší?

V domácnosti biologicky rozložitelný materiál třídíme do nádob, které si domácnost k třídění zvolí a následně se z domácností vynáší do speciálních hnědých plastových nádob nebo do velkoobjemových kontejnerů určených pro svoz biomateriálu. Speciální sběrná hnědá nádoba se podobá běžné plastové nádobě na směsný odpad. Je však navržena tak, aby ji bylo možné vyvážet pouze 1× za 14 dní. Tato nádoba je na bočních stěnách a ve víku (pod stříškou proti dešti) opatřena velkým množstvím větracích otvorů. Větrací otvory a vyklápěcí rošt nádoby zajišťují, že se z biomateriálu vypařuje voda, snižuje se hmotnost a omezuje zápach.

Do velkoobjemových kontejnerů se ukládají jak rostlinné zbytky z domácností, tak zeleň z údržby ploch veřejné zeleně a zahrad občanů.

Takto vytříděný biologicky rozložitelný materiál se odveze na komunitní kompostárnu, kde se zpracovává. Komunitní kompostárna je vybavena technikou, která zabezpečuje správné zpracování bez negativního vlivu na životní prostředí a výrobu velmi kvalitního kompostu.

pokračování příště

KOMUNITNÍ KOMPOSTOVÁNÍ JILEMNICKO

OPERAČNÍ PROGRAM ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Evropský fond pro regionální rozvoj

Pro vodu, vzduch a přírodu

Vítání občánků

Při jarním vítání občánků dne 15. 5. 2013 se sešlo 15 dětí.

Tomáš Vaníček, Studenec 396
Antonín Tauchman, Studenec 188
Petr Plůcha, Zálesní Lhota 44
Vít Zábrodský, Studenec 346
Johana Háková, Studenec 435
Zuzana Háková, Studenec 435
Karolína Háková, Studenec 403
Daniel Nezbeda, Studenec 145
Kvido Štefan, Studenec 437
Vendelín Chrtek, Studenec 413
František Novák, Studenec 372
Veronika Hylmarová, Studenec 199
Matěj Jemelka, Zálesní Lhota 222
Kateřina Tauchmanová, Studenec 370
Patrik Tauchman, Studenec 49

Na vítání vystupovaly děti z Mateřské školy ve Studenci. Děkujeme jim za účinkování a paní učitelce za to, že s nimi písničky nacvičila.

Dětem i rodičům přejeme mnoho radosti a spokojenosti v dalším životě.

Základní škola a Mateřská škola Studenec

Co všechno děláme v mateřské škole

Únor:

22. 2. Budoucí prvňáčky čekalo první ze tří setkání se školou. Tentokrát plnili úkoly s pohádkovými postavami.

27. 2. Byli jsme pozváni na divadlo „Harry Potter“, které nám zahráli žáci 9. třídy. Divadlo nás všechny moc zaujalo a herci byli tak šikovní, že nás vtáhli do úplného děje filmu.

Březen:

14. 3. Do mateřské školy nás přijela navštívit zvířátka, která pro nás měla připravený hudební program – Karneval zvířat.

19. 3. Přišly Velikonoce a nás čekalo tvoření, kterým nás provázela paní

Jerychová, přivezla nám spoustu nových nápadů a děti si ručně zdobily vajíčka a sádrové zajíčky.
27. 3. Předškoláci navštívili podruhé základní školu, kde si vyzkoušeli své výtvarné schopnosti a dovednosti, jako např. stříhání a lepení.

Květen:

9. 5. Děti z mateřské školy procvičily svou paměť, když k nám přišli žáci 4. třídy s hádankami pohádkových postav.
Blížil se Den matek, a proto jsme chtěli maminkám udělat radost, vyrobili jsme jim přáníčka, aby věděly, že nám na nich záleží.
14. 5. Předškoláci potřetí zavítali do školy a zasportovali si za pomoci svých starších kamarádů.
15. 5. Starší děti měly vystoupení pro důchodce v základní škole s programem pro maminky a pro babičky a v ten samý den jejich mladší kamarádi se svým vystoupením přivítali nové občánky na obecním úřadu.

21. 5. Celá naše školka se vypravila autobusem na výlet na Staré Hrady. Počasí nám hrálo do noty, a tak jsme si mohli užívat i krásně rozkvetlé jarní přírody. Na nádvoří Starých Hradů jsme se rozdělili na tři skupiny podle oddělení: 1. oddělení navštívilo pohádkovou půdu, 2. oddělení zámecké pohádkové sklepení a 3. oddělení čarodějnou dračí královskou komnatu.

Celým areálem hradu nás provázely postavy z pohádek a to přispělo k tomu, že jsme se cítili opravdu jako v pohádce. Viděli jsme spoustu loutek, skřítků, čarodějnic a mnoho dalších pohádkových postav.

Děkujeme Obecnímu úřadu ve Studenci za sponzorování autobusů na naše výlety.

Během měsíce června nás ještě čeká sportování v základní škole pod vedením žáků 9. třídy, hledání pokladu a nesmíme také zapomenout na loučení s našimi předškoláky. Přejeme všem krásné, sluníčkem provázené prázdniny.

za MŠ kolektiv učitelek ve Studenci

Zprávičky z MŠ Zálesní Lhota

Karneval ve školce

Jaro už je opět tady, ale my se ještě vrátíme k zimnímu období a dětem oblíbenému maškarnímu karnevalu, který nás provázel po celý jeden den ve školce.

Děti se proměnily v řadu postaviček, nechyběla čarodějnice, víla, kovboj, tygr a řada dalších pestrých kostýmů.

Zatancovali jsme si a zahráli plno her a soutěží, za které nechyběla odměna.

Divadlo v ZŠ Studenec

Na divadlo do základní školy jsme byli pozváni devátou třídou, která si letos připravila pro děti známého Harryho Pottera. Nechyběly krásné kostýmy, plno humorných, ale i napínavých scének.

Velice se nám divadlo líbilo a těšíme se opět na další.

O pejskovi a kočičce

V březnu jsme navštívili divadelní představení v SD Jilm, veselá pohádka s pěknou výpravou děti pobavila i poučila.

Velikonoční tvoření

V půli března jsme se sešli s několika maminkami a dětmi na společném tvoření, při kterém mají maminky možnost strávit pěkné odpoledne se svými dětmi, k tomu si i něco vyrobit, ale také se lépe seznámit a popovídat si.

Jsme rádi, že si alespoň pár maminek udělalo čas a přišly si vyrobit krásné věnečky z papírových plat od vajíček, květinovou zahrádku z dřevěných bedniček a plno dalších velikonočních výrobků.

Děti jsou za to velice vděčné, že jsou mamky nebo taťkové s nimi ve školce, že děti nejdou pouze vyzvednout jako každý den, ale pro děti to je něco víc.

Snad se nás v příštím roce sejde už v nové budově více a děti budou i nadále odcházet s úsměvem a krásnými originálními výrobky, které jim udělají určitě velikou radost.

Stěhování

Na konci března nastalo velké stěhování na Višňovku. Ještě poslední foto před starou školkou a nyní se jen chodíme dívat, co se na stavbě děje. Chceme poděkovat všem, kteří nám nezištně pomohli se stěhováním a těšíme se na podzim, až se budeme stěhovat zpět.

Čarodějnice

Na konci dubna jsme si užili tance, hry, kouzlení a čarování s čarodějnicemi. Jednu velikánskou jsme si také vyrobili (rodiče nám dodali vše potřebné, za což

děkujeme) a milá čarodějnice si pak odlétla na velkou hranici na hřišti, kde se večer pěkně ohřála.

Výlet Staré Hrady

V letošním roce jsme se vypravili společně se studeneckou MŠ na výlet do Starých Hradů nedaleko Jičína, kde vládne čaroděj Archibald I. Hrad je zabydlen strašidly, čarodějnicemi, skřítky a dalšími pohádkovými postavami a jejich zvířecími pomocníky.

Výlet se líbil a ještě několik dalších dní děti malovaly a vyprávěly o svých zážitcích.

Veselé sportování s předškoláky

14. 5. odpoledne se sešli budoucí prvňáčci na novém víceúčelovém hřišti, tentokrát při veselém sportování. V blízkém okolí školy bylo připraveno 15 stanovišť s nejrůznějšími pohybovými úkoly, která pomohli připravit žáci 3. A.

Děti například běhaly přes překážky, podbíhaly lano, prolézaly tunelem, skákaly v pytlích, trefovaly míčkem cíl, projely se na koloběžce, zkusily dát gól do branky… Ke každému předškoláčkovi se přidal kamarád z 5. třídy, který ho po celou dobu doprovázel, pomáhal mu a povzbuzoval.

Na každém stanovišti dohlíželi žáci 6. a 7. tříd a za každý splněný úkol udělili předškolákům razítko do připravené kartičky. Kdo získal 15 razítek, vrátil se zpět na

hřiště, kde ho čekala sladká odměna.

Počasí se vydařilo, všichni byli spokojeni. Děkuji všem žákům a učitelům, kteří se do této akce zapojili.

Mgr. Zdeňka Erbenová

Nová dobrodružství veverky Zrzečky

Dne 10. 5. 2013 navštívily děti z 1.-4. ročníku se svými třídními učitelkami velmi pěkné a poučné divadelní představení, které odehráli herci Divadélka pro školy z Hradce Králové. Vše proběhlo v prostorách MŠ Studenec.

Přesvědčivé výkony dvou herců vtáhly děti do děje tak, že

Adélka Prošvicová 1. A ↑
Bára Horáková 1. A ➔

Anetka Hamplová 1. A ↑
Bára Tomášová 1. A ➔

každý sledoval příběhy lesních zvířátek s velkým zájmem a nadšením. Ve dvou veselých příbězích, z nichž se pohádka skládala, bylo zakomponováno i mnoho poučných myšlenek, např. jak chránit přírodu a jak se chovat v lese.

Skvělé přestavení, které poučilo a pobavilo děti i dospělé, vřele doporučujeme ke zhlédnutí. Děkujeme za příjemné kulturní chvíle a budeme se těšit na další setkání s představiteli Divadélka pro školy.

Mgr. Bohumila Janoušková

Jarní výtvarné tvoření ve studenecké škole

První akcí letošního jara byla výtvarná soutěž O nejkrásnější velikonoční kraslici, která byla součástí letošních předvelikonočních příprav. Výtvarného klání se zúčastnilo velké množství dětí od první až do šesté třídy. Porotu čekalo nesnadné rozhodování, protože všechny výrobky byly originální a mimořádně povedené.

Další možností pro uplatnění šikovných rukou našich dětí se stala 17. 4. 2013 návštěva „Korálkové dílny“ paní Dity Dolenské v jilemnickém pivovaru. Děti z výtvarného kroužku ze 4., 5. a 6. třídy si mohly pod odborným dohledem milé a ochotné paní lektorky vyrobit náušnice, náramky a pestrobarevné korálky. Domů si odvážely kromě vlastnoručně vyrobených drobností i spoustu inspirace pro další tvoření.

Někteří se do jilemnické dílny vrátili hned následující den ve svém volném čase, aby si vyzkoušeli další techniky, které „korálkování“ umožňuje.

Těšíme se, že všechny jejich krásné práce se stanou ozdobou letošní výtvarné výstavy Dílna 2013, která se bude konat od 17. 6. do 21. 6. 2013 ve studenecké škole.

Zatím posledním výtvarným počinem bylo setkání s paní Jaroslavou Kotykovou, která se mimo jiných dovedností specializuje na práci s vlnou.

Přijela za námi do školy 24. 4. 2013 a přivezla s sebou spoustu hebkých různobarevných klubíček. Během dvou hodin se pod rukama dětí a za vydatné pomoci paní Jarušky začaly objevovat něžné duhové víly všech možných tvarů a barev.

O tom, že práce s vlnou není úplně snadná, se mohly na vlastní kůži přesvědčit i dvě paní učitelky, které se „plstění“ také zúčastnily. Přesto si vedly velice statečně a dokonce si vzaly dobrovolně i domácí úkol.

Paní Kotyková bude i jednou z lektorek na naší výstavě. Tentokrát si budou moci zájemci z řad dětí i dospělých vyzkoušet výrobu masážního plstěného mýdla a květinových plstěných dekorací na kabelky, trička a svetry.

Pokud budete mít zájem se některé dílny během výstavy zúčastnit, sledujte naše školní webové stránky nebo obvyklé vývěsní plochy ve Studenci.

M. Jindrová

Den maminek 9. 5. 2013

Každý rok druhou květnovou neděli slavíme Svátek matek. V letošním roce se děti ze čtvrté třídy rozhodly pozvat své maminky do školy, připravit pro ně program a poděkovat jim za všechnu lásku a péči.

S paní učitelkou Lánskou nacvičily pohádkové pásmo,

pomocí kterého se maminky mohly přenést do doby svého dětství a zkusit uhádnout postavy z večerníčků.

Pro každou maminku byla připravena kytička s přáním a pak se všechny oslavenkyně i malí organizátoři sešli u slavností tabule, kterou čtvrťáci nachystali s předstihem během dopoledne. K dobrému jídlu patří samozřejmě i dobré pití. Toho byl dostatek u nealkoholického baru.

Všichni účastníci si povídali, jedli, pili, hodovali a kolem šesté se v dobré náladě rozešli domů.

M. Jindrová, H. Lánská

Den Země v Jilemnici 22. 4. 2013

Tento rok jsme oslavili Den Země naučným okruhem v jilemnickém zámeckém parku a zastávkou u obchůdku FAIR-TRADE na náměstí. Po celé trase našeho putování jsme měli možnost předvést své znalosti nejen z vlastivědy, přírodovědy, ale i z oblasti environmentální výchovy, vyzkoušeli jsme si zdobení perníčků a pohráli si se skauty. Na oplátku jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací o našem kraji, zemi i Zemi.

Těšíme se již na příští rok, kdy si budeme moci vyzkoušet jako páťáci delší trasu na Hraběnce.

žáci 4. třídy

Hadi ve škole

Jestlipak víte, že:

- rostou až do smrti,
- dožívají se 16 až 18 let,
- nesmí se překrmovat, tím se jim zkracuje věk,
- krmení 2× do měsíce při větší potravě, např. slepici,
- když zasyčí, vyžadují kontakt, pohlazení,
- převážejí se v dvojitém pytli, nesmí nastydnout, rýma pro ně může být smrtelná,
- kloaka je otvor, kterým se páří a vylučují,
- kůži svlékají různě podle růstu, podle množství přijímané potravy,

- starší hadi potřebují se svlékáním pomoci,
- nemají na očích víčka,
- svlečená kůže je průhledná, tenká, jako papír, při pohybu se rozsype na prášek,
- vyráběné kabelky, boty nejsou ze svleku,
- nejjedovatější suchozemský had je **tajpan**, jeho jed by dokázal usmrtit až 24 lidí,
- nejdelší škrtič je **krajta mřížkovaná** (až 15 m),
- nejtěžší je **anakonda**,
- po uštknutí se musí podat do 30 minut sérum.

Tohle všechno a mnoho dalšího jsme se dozvěděli od pana **Petra Voňka** z Mladých Buků, jehož koníčkem jsou již 18 let právě hadi, zejména škrtiči.

Díky němu jsme viděli, ti nejodvážnější si i pohladili: **hroznýšovce duhového**, **hroznýše královského**, **krajtu tmavou** a **krajtu tygrovitou**.

Moc děkujeme za poutavé vyprávění a cenné zkušenosti se svými hadími ratolestmi.

žáci ZŠ Studenec

Výlet Praha 14. 5. 2013

Čtvrtá třída se v letošním roce vypravila na školní výlet do Prahy. Děti mohly zhlédnout všechny pamětihodnosti, o kterých se učily v hodinách vlastivědy a českého jazyka.

Na programu byla procházka Královskou zahradou a prohlídka Hradu s návštěvou Muzea hraček . Potom jsme pokračovali Nerudovkou na Karlův most a prohlídku pamětihodností jsme zakončili na Staroměstském náměstí u proslulého orloje.

Děti se samozřejmě těšily i na chvilku osobního volna, aby mohly nakoupit drobné dárky a ochutnat pražskou zmrzlinu. Hodinový rozchod dostaly v dolní části Václavského náměstí.

Domů se výletníci vrátili spokojení, ale také řádně unavení kolem 18. hodiny.

M. Jindrová, H. Lánská

5. třída v Praze

Dne 23. 4. 2013 se celá 5. třída vydala na exkurzi do Prahy pod vedením učitelek Mariany Gregušové a Hany Lánské. Ráno jsme odjížděli z Martinic vlakem, přestupovali jsme v Chlumci nad Cidlinou a poté rychlíkem rovnou do Prahy. V tomto vlaku nás čekalo nemilé překvapení, jel s námi „černý pasažér“. Po třech hodinách jízdy jsme vystoupili na Hlavním nádraží Praha.

Nejprve jsme spěchali do Národního divadla. Prohlídka nám začínala v 10.30 a provázel nás příjemný pán. Když jsme vstoupili do hlavního sálu… to byla nádhera, všude červená a zlatá barva. Za chvíli začínala generálka divadelní hry a my jsme mohli vidět Hynaisovu oponu, kterou právě vytahovali nahoru. Prošli jsme skoro celé divadlo – šatny, základní kameny atd. Nejvíce se mi líbil pohled z nejvyššího patra na jeviště, kterým jsme zakončili prohlídku divadla.

Dále jsme vyrazili na Karlův most, který jsme si celý prošli, a povídali si o sochách, které na něm stojí. Stihli jsme se podívat do Nerudovy ulice na zvláštní domovní znamení. Dále naše prohlídka Prahou pokračovala na Kampu a poté na Staroměstské náměstí, kde jsme si počkali na pohybující se orloj. Pak jsme se šli podívat na Staroměstskou věž, odkud jsme mohli vidět celou Prahu. Ten výhled byl nádherný. Šli jsme k 50. rovnoběžce, dále do Pařížské ulice. Všichni jsme se již těšili na rozchod, na Václavském náměstí se to všem splnilo.

Čas se nachýlil, stihli jsme jen nakouknout do Národního muzea, protože se právě opravuje, a to byla naše poslední zastávka v Praze. Potom jsme už spěchali na nádraží. Chvíli jsme čekali, než se na tabuli objevilo číslo nástupiště. Po 5 minutách

jsme si mohli sednout do vlaku a prohlížet si všechny fotky, které jsme za celý den nafotili do mobilů i fotoaparátů. Ještě jsme přesedali v Chlumci nad Cidlinou, cesta byla pohodová.

Dojeli jsme do Martinic, kde na nás už čekali rodiče, kteří nás měli odvézt domů. Tento výlet se mi moc líbil, hlavně Národní divadlo. Chtěla bych poděkovat oběma paním učitelkám, že nám tento výlet připravily. Moc jsme si ho užili.

Tereza Chrástová, žákyně 5. třídy

Dopravní soutěž v Košťálově

Dne 17. 5. vyrazila dvě studenecká družstva na dopravní soutěž do Košťálova. Mladší družstvo ve složení Terka Chrástová, Terka Dubská, Fanda Kuřík a Aleš Mühlbach a starší ve složení Markéta Urbanová, Dominika Kalenská, Patrik a Dominik Pekárkovi.

Soutěžili jsme ve čtyřech disciplínách – vědomostní dopravní testy Besip, zdravověda, jízda zručnosti a jízda na kole na dopravním hřišti. Po přípravě ve škole s paní učitelkou Brožovou jsme se nejvíce báli jízdy zručnosti, taky tréma udělala své. Ve volném čase mezi různými disciplínami jsme si zahráli fotbal na odreagování. Vyhodnocení výsledků trvalo dosti dlouho a netrpělivost stoupala. Na závěrečném vyhlášení bylo mladší družstvo na 5. místě a starší byli 3., obě dvě kategorie vyhrála Lomnice nad Popelkou, která postupuje do kraje. Soutěž se nám líbila a s výsledkem jsme celkem spokojeni. Na příští rok natrénujeme lépe jízdu zručnosti a popereme se ještě o lepší výsledek. Dík za trpělivost i naší paní učitelce, protože někdy naše dotazy a prosby nejsou zrovna nejideálnější.

Terka Chrástová

Zdravověda

V pondělí 13. května se konala soutěž zdravovědy v Jablonci nad Jizerou. Tato soutěž se týkala znalostí ohledně první pomoci, dopravních testů, poznávání květin a obvazování. Z naší školy se zúčastnily vybrané žákyně ze 7. a 8. ročníku. Za sedmý ročník soutěžily – A. Pokorná, A. Bušáková, A. Gottvaldová, S. Bartoňová, D. Zahradníková. Tým z osmého ročníku se skládal z: M. Urbanová, Š. Dubská, M. Hamáčková, N. Valterová, J. Jiroutová.

Ráno jsme byly řidičem minibusu a osobním autem paní učitelky Brožové odvezeny do Jablonce nad Jizerou, kde se soutěž konala. Každé pětičlenné družstvo dostalo číslo, které mělo určovat pořadí, ve kterém se družstva posílala k plnění úkolů.

Když konečně přišlo naše družstvo na řadu, rozdělily jsme si práci a začaly jsme obcházet různá stanoviště, na kterých jsme například obvazovaly ruku, poskytovaly první pomoc zraněnému, přenášely raněné, poznávaly bylinky a mnoho dalších úkolů. Po dokončení každého úkolu nám vedoucí stanoviště zapsala počet bodů a popsala správný postup.

Po sečtení všech získaných bodů každého účastněného družstva jsme byly svolány na vyhlášení. Byly pro nás připraveny ceny, které se předávaly dle umístění. I přesto, že jsme obsadily zadní místa, jsme byly rády, že jsme se mohly soutěže zúčastnit. Dík patří paní učitelce Brožové, která nás pečlivě připravovala a budeme rády, když nás zase za rok do této soutěže přihlásí, neboť nikdy člověk neví, kdy tyto vědomosti a dovednosti bude moci použít.

Nikola Valterová, žákyně 8. třídy

Blanka Matragi

zdědila svůj talent po tatínkovi. Nejprve se vyučila jako brusička skla, aby mohla jít ve stopách svého tatínka. Poté studovala střední průmyslovou školu sklářskou a dále i oděvní výtvarnictví na Vysoké škole umělecko-průmyslové v Praze. Během studia se seznámila se svým pozdějším manželem Makramem Matragim a po svatbě odjela do Libanonu. Tam ušila svatební šaty, které se ostatním tak líbily, že začala šít pro významné podnikatele a hlavně pro arabské princezny. Šije jenom pro ženy. Jediní muži, kteří nosí její šaty, jsou příslušníci policie. Je pravděpodobně jediná návrhářka, která se nemusí ohlížet na cenu. Každý kus je originál. Získala titul Významná česká žena v zahraničí.

Děvčata z šestého až devátého ročníku se jela pokochat jejími výtvory do Obecního domu v Praze. Co k tomu dodat, je to neskutečná krása a úžasné nápady, kdo toto umění má rád, jistě to ocení.

Cestovaly jsme vlakem, využily jsme slev a stihly jsme za slunného počasí projít kus Prahy, především kolem Vltavy po tzv. náplavce až pod Vyšehrad. Vyběhly jsme jako srny 180 schodů a pochopily, že pohled na jarní Prahu z Vyšehradu byl za odměnu. Ještě jsme prošly hřbitov slavných osobností, kde nás mimo jiné zaujal náhrobek s kytarou pana Waldemara Matušky. Metro ze stanice Vyšehrad nás přepravilo až na Hlavní nádraží, kde na nás už čekal vlak.

Bylo to rychlé, ale pěkné. Už méně pěkná jsou ale nádraží, která jsme míjely. Vypadalo to všude jako po válce a paní učitelka, jelikož nejezdí často vlakem, z toho byla dost zděšená. Jako nejupravenější nádraží po naší trase jsme vyhodnotily Ostroměř.

Chovaly jsme se slušně, paní učitelky Macháčová, Brožová, Chrástová nás pochválily.

Díky – nadšené žákyně

Rozhovor s Terezou Prokopovou, žákyní 9. tř.

Vybraná střední škola: Ekologie a životní prostředí, Kostelec nad Orlicí

Zájmy: Sportovní rybolov

Rybaření je prima koníček na odreagování, proto nás překvapilo, že existuje sportovní rybolov, což je vlastně disciplína, ve které soutěžíš. Můžeš nám vysvětlit, o co se vlastně jedná?

Nejdříve se přihlásím do závodu (jsem v kategorii do 15 let), připravím si věci, se kterými budu chytat, a počkám, dokud se neohlásí závod. Potom mám 2 h. na to, abych nachytala co nejvíce ryb, počkám do konce a pak přijde rozhodčí a zváží mi ryby. Počítá se to co gram – to bod, pak máme přestávku na přemístění do dalšího sektoru, další 2 hodiny chytáme a pak se zas úlovek zváží.

Jak ses k tomuto koníčku a zároveň sportu dostala?

K tomuto „tichému bláznovství“ mě dostal bratr.

Byl výběr tvé střední školy nějak ovlivněn rybolovem?

Dá se říci, že trochu ano kvůli přírodě.

Soutěžila jsi někdy s bratrem a komu se lépe vedlo?

Ano, soutěžila, ale myslím, že bratr s většími zkušenostmi byl o něco lepší.

Když potkáme na břehu rybáře, většinou je to muž. Jsou ženy u rybaření spíše výjimečně?

Myslím že ano, ale i pár rybářek se občas najde.

Když konečně dojde k úlovku, co potom s tou rybou uděláš?

Opatrně vyndám háček z rybí tlamy a opatrně vhodím do vody.

Chodíš na ryby také proto, aby si rodina na tvém úlovku pochutnala?

Já ryby nejím a ani ryby domů nenosím, je mi jich líto jako živočichů. Ale i výjimka se najde.

Máš nějaký kapitální úlovek?

Ano. Kapr 85 cm, 11 kg, vrácen vodě.

Když pouštíš rybu zpět do vody, máš nějaké přání?

Aby poslala většího „kamaráda“.

Ke každému sportu je potřeba výstroj, co vše potřebuješ jako rybářka?

Je toho dost, ale alespoň ty základní: Podběrák, vyproštovač háčku, návnady, pruty, židličku.

Jak často chodíš na ryby? A s kým?

Skoro každý víkend. Jinak pokud je čas. Většinou s tátou.

Můžeš nás seznámit se svými úspěchy?

Pro mě je úspěch chycení jakékoliv ryby. A také každoroční víkendové závody, kde se snažím reprezentovat východní Čechy.

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně úspěchů při studiu na střední škole a v rybolovu.

Pepíno

Vědomostní soutěže

S blížícím se koncem školního roku končila i celá řada vědomostních soutěží, ve kterých se ani tento rok naše škola neztratila. Jak už jsme vás informovali v předešlých vydáních Zpravodaje, zapojili jsme se do několika postupových soutěží. Družstvo z 5. třídy ve složení Tereza Chrástová, Petra Bachtíková a Vendula Tauchmanová se probojovaly do krajského kola v soutěži **„SAPERE – vědět, jak žít“**, v němž obsadily pěkné 3. místo. V téže soutěži, ale ve vyšší kategorii, soutěžilo

trio děvčat Jana Jiroutová, Dominika Kalenská a Valerie Jiroutová. Bohužel jediná chybná odpověď v okresním kole je připravila o účast na „kraji“, a tak se musela děvčata spokojit s 2. místem.

Další soutěž, do které jsme se zapojili jako družstvo, byla **Finanční gramotnost**. Trojice Markéta Urbanová, Kristýna Svrčková a Dominik Souček se výborně vypořádala s nástrahami okresního kola a postoupila do krajského, kde dvě chybné odpovědi rozhodly o konečném 3. místě.

V matematických soutěžích se tradičně účastníme **Matematické olympiády**, avšak tento rok jsme na okresní kolo cestovali značně oslabeni, neboť naše největší opora, Markéta Urbanová, bojovala na MS OB v Portugalsku. V kategorii 6. třída obsadili Aleš Mühlbach 6. místo a Valerie Jiroutová 7. místo. Kategorii 8. třída reprezentovala Markéta Hamáčková, která se umístila na 4. místě. V ostatních kategoriích jsme neměli zastoupení, neboť se nenašel žádný další úspěšný řešitel školního (domácího) kola. Bohužel náročnost zadaných úloh zřejmě odradila žáky od jakýchkoli pokusů o řešení. Naštěstí si žáci mohou vybrat i jiné soutěže z matematiky, které nejsou pro ně tolik náročné. Jednou z nich je celosvětová soutěž **Matematický klokan**, kterou žáci řeší ve stejný den v jednotlivých zemích, a následně si porovnávají své bodové umístění. V přiložených tabulkách jsou uvedeny výsledky nejlepších žáků s bodovým ohodnocením. Maximální počet pro kategorii Cvrček byl 90 bodů, pro ostatní kategorie 120 bodů.

Cvrček			**Klokánek**		
Radim Link	2. B	74 b.	Tereza Chrástová	5. A	87 b.
Lukáš Trejbal	3. B	73 b.	Barbora Vanclová	5. A	75 b.
Šimon Ulvr	3. B	73 b.	Adam Kalenský	5. A	72 b.
Adam Vancl	3. B	73 b.	Klára Kuříková	4. A	72 b.
			Filip Ulman	4. A	72 b.

Benjamín			**Kadet**		
Magda Hrnčířová	6.	79 b.	Markéta Urbanová	8.	101 b.
Sabina Maternová	7.	73 b.	Vojtěch Klůz	9.	60 b.
Anna Pokorná	7.	69 b.	Jan Štěpánek	8.	45 b.

Další oblíbenou postupovou soutěží je **Pythagoriáda,** z níž do okresního kola na druhém stupni postoupila pětice děvčat. V kategorii 6. třída si lépe vedla Magda Hrnčířová, která obsadila pěkné 6. místo před Valérií Jiroutovou na 31. místě ze 42 soutěžících. V kategorii 7. třída nás reprezentovaly Anička Pokorná, 6. místo, a Denisa Zahradníková, 18. místo z 18 účastníků. Tradičně nejlépe si vedla **Markéta Urbanová** (8. třída), která ovládla svoji kategorii a nejen, že získala **1. místo**, ale

zároveň byla jediný úspěšný řešitel této kategorie! Dobře si vedli i naši „páťáci“, kteří se soutěže účastnili o týden dříve – Barbora Vanclová (12. místo), Tereza Chrástová (27. místo), Jan Lejdar (34. místo), Eliška Hamáčková (35. místo), František Kuřík (39. místo), Eliška Drbohlavová (41. místo) z celkového počtu 52 soutěžích.

Další soutěží, ve které se nám pravidelně daří, je **Zeměpisná olympiáda**. Výborného výsledku dosáhl žák 6. třídy **Aleš Mühlbach**, kterému se podařilo po vítězství v okresním kole probojovat do krajského kola, kde obsadil nádherné **3. místo**.

Letos poprvé jsme se zapojili do matematické soutěže **Taktik**. Jde o mezinárodní korespondenční soutěž, ve které žáci řeší různé logické úkoly ve čtyřech sériích během celého školního roku. Žáci mohou pracovat samostatně, ve dvojicích nebo trojicích. Trojice dívek ze 7. třídy – Simona Bartoňová, Anna Pokorná, Denisa Zahradníková – se umístila na 184. místě z celkového počtu 444 soutěžících. V 8. třídě se trojice Štěpa Dubská, Markéta Hamáčková a Daniela Tauchmanová umístila na 51. místě z celkového počtu 638 účastníků. Největší gratulace patří **Markétě Urbanové**, která získala maximální počet bodů a patří jí v kategorii 8. a 9. třída **1. místo**.

Mgr. Petra Pohořalá a Mgr. Petra Faistaverová – vyučující matematiky

Zajímavost

Bývaly časy, kdy naší obcí projelo několik aut za den a v počátcích musel běžet před vozidlem sluha majitele a upozorňovat na projíždějící vozidlo. Přesto lidé nebrali „nové objekty“ na silnicích vážně a už v roce 1913 zahynuly pod koly automobilu na studenecké silnici dvě starší ženy. Počet aut přibýval a řada dnešních kmetů si třeba vzpomene, jak v době svého dětství seděla u silnice a počítala projíždějící auta, lépe řečeno projíždějící škodovky.

V roce 1961 bylo V ČR na 1000 obyvatel 21 aut, v roce 1971 72 aut, v roce 1981 181 aut, v roce 1991 241 aut, v roce 2001 344 aut a v roce 2010 více než 400 osobních aut. Nejfrekventovanější úsek v okolí je úsek Horka–Špice s průjezdem 5 až 7 tisíc aut denně.

A proč tyto údaje připomínáme. Žáci speciální třídy v rámci procvičování matematických úkonů sčítali průjezd aut kolem studenecké školy. Dříve převažovali pěší a cyklisté, nyní jasně vítězí automobily. Od šesti ráno do čtyř odpoledne projelo kolem školy 210 aut, nejvíce mezi sedmou a osmou hodinou (72 aut). Takže opatrně…

Mladí hasiči ze Studence „Soptíci a Draci“

Závěrečné zkoušky odborností Mladých hasičů

V pondělí **25. března 2013** proběhly v hasičské zbrojnici ve Studenci závěrečné zkoušky k získání odznaků odborností mladých hasičů. Zkoušky začaly v 17.00. Ve zkušební komisi seděli: zkoušející Miroslava Vanclová, starosta SDH Studenec Vladimír Hamáček, Eva Linková a Jiří Vancl. Mladí hasiči, kteří se zkoušek zúčastnili, získali potřebné informace pro zvládnutí zkoušek na pravidelných pondělních schůzkách, samostudiem a také při besedě 11. 3. 2013.

Plnily se zkoušky odznaků odborností: preventista – junior a strojník – junior. Děti čekala pouze ústní zkouška, kterou všechny zvládly na jedničku. Jednou z podmínek splnění zkoušky preventista – junior bylo vytvoření plakátu či nástěnky. I tento úkol splnily velmi dobře.

Tento rok si odznáček odneslo 8 mladých hasičů. A tady jsou:

preventista – junior: Eliška Hamáčková, Barbora Vanclová, Valerie Jiroutová, Patrik Pekárek a Dominik Pekárek

strojník – junior: Lukáš Link, Adam Kalenský a Josef Vancl

Děti za své znalosti získaly doklad o splnění zkoušky odznaků odbornosti, malý odznáček, zápis do průkazky mladého hasiče a samolepku splnění zkoušky do členské průkazky. Ještě jednou dětem za snahu moc děkuji a srdečně jim gratuluji.

O pohár velitele SDH Čistá

Ve středu **1. 5. 2013** se konal v **Čisté u Horek** XII. ročník soutěže „O Pohár velitele SDH“ v požárním útoku. Do této soutěže se přihlásilo 26 družstev (14 mladších a 12 starších) a mezi nimi dvě soutěžní družstva mladší kategorie a jedno družstvo starší kategorie ze Studence.

V hasičárně ve Studenci jsme se sešli v 11.45. Vše připravili a po 12.00 hodině vyjeli Transportérem do Čisté u Horek. Řidiče a strojníka nám dělal Lukáš Kalenský. Za vedoucí jela: Veronika Vanclová, Eva Linková a Miroslava Vanclová. Po krátkém nástupu se začalo soutěžit. Studenec A se šel hned připravovat ke startu, neboť vybíhali se startovním číslem 2.

Za **Studenec A** – mladší kategorie běželi: **koš – Martin Jerie, Šimon Urban, hadice C spojil Pepča Vancl, rozdělovač – Tomáš Podzimek a Nikolka Hamáčková, pravý proud Ondra Vaníček a levý proud Radim Link**. Požární útok se jim povedl v čase 36,401. Obsadili krásné **8. místo** (1. místo Jinolice – s časem 18,27).

Za **Studenec B** – mladší kategorie běželi: **koš – Danda Mečíř, Jan Gulík, hadici C spojila Petruška Bachtíková, rozdělovač – Tomášek Podzimek a Filip Ulman, pravý proud Josef Vancl a levý proud Denis Šabata**. Naši nejmladší obsadili krásné **5. místo** s časem 21,897. Také jim patří veliká pochvala jako prvnímu družstvu, neboť se v celkovém

Studenec A

Studenec – starší

hodnocení umístili na krásném místě a vybojovali diplom a tašku sladkostí. Ke krásnému umístění jim určitě také pomohlo fandění jejich kamarádů, kteří se tento-

krát soutěže zúčastnili jako náhradníci: Lukáš Link, Toník Bartoň a Kuba Vaníček. Na tuto soutěž jel s námi také poprvé náš nový maskot „Dráček Soptík“. Držel dětem palce a pro štěstí si ho děti před závodem pohladily. A vyplatilo se :-)

Studenec B

Za **Studenec – starší kategorie** běželi: **koš – Patrik Pekárek, savice spojili Adam Kalenský a Dominik Pekárek, strojník – Eliška Hamáčková, rozdělovač – Valča Jiroutová, pravý proud Barča Vanclová a levý proud Renatka Trejbalová**. Požární útok se jim povedl v čase 27,144. Obsadili krásné **7. místo** z 12 družstev (1. místo – Jablonec nad Jizerou A s časem 16,938). Gratulujeme.

Celý den bylo pod mrakem a foukal silný studený vítr. Domů jsme ale nepospíchali. Dlouhou chvíli jsme si zkrátili hraním různých her, malou svačinkou, kluci si uspořádali brambůrkovou párty a čekalo se na vyhlášení výsledků. Domů jsme se vrátili kolem 18.00 hodiny. Nakonec bych ráda poděkovala všem, kteří nám pomohli s přepravou dětí. Děkuji.

Soutěž v Nedaříži

11. 5. 2013 jsme se sešli u hasičárny už v 7.45 ráno. Naložili jsme vše potřebné a vyrazili směr Nedaříž. Tam už bylo vše nachystáno. Přihlásili jsme dvě družstva. Mladší a starší. Po malém občerstvení jsme obešli s dětmi všechny disciplíny a dohodli se na tom, co nám nebylo jasné. Po nástupu se začalo běhat. Mladší děti soutěžily ve dvou disciplínách: **štafeta 4×60 a štafeta dvojic**. Starším k tomu přibyla disciplína s názvem **požární útok CTIF**. Pořadí jsme si mohli zvolit sami. Jako první jsme si odběhli 4×60. Kladinu z prvního úseku pořadatelé odstranili, protože byla mokrá trať. Tak to měli soutěžící o něco lehčí. Děti běhaly statečně. Trochu nám to trvalo, protože v této soutěži běžela za Studenec 4 družstva. V ostatních disciplínách závodí dvě družstva současně, tak to byl fofr. Musím děti pochválit, opravdu se snažily. Nějaké chybičky tam byly, i rychlost by se dala zlepšit, ale alespoň víme, co trénovat. Zvláštní pochvalu uděluji starším, protože CTIF běželi závodně poprvé a měli trochu trému. Po odběhnutí dostaly děti párek v rohlíku a měly volnou zábavu. Hodně jich odjelo s rodiči domů, protože ve Studenci probíhala soutěž „O největšího siláka a zabíjačka“. Těsně před vyhlášením výsledků začalo pršet, tak jsme se sbalili a jeli domů. Na diplom nám počkala Mirka Vanclová a Bohdana Jeriová (rozhodčí za Studenec) a přijely chvíli za námi.

Umístění: Mladší – 9.místo (11 družstev). – Danda Mečíř, Ondra Vaníček, Honzík Gulík, Tomášek Podzimek, Pepča Vancl, Radim Link, Martin Jerie, Nikolka Hamáčková, Táňa Hamáčková, Šimon Urban a Janička Vanclová fandila.

Starší – 8.místo (10 družstev) – Eliška Hamáčková, Valča Jiroutová, Renatka Trejbalová, Petruška Bachtíková, Barča Vanclová, Domča Pekárek, Patrik Pekárek, Adam Kalenský, Filip Ulman a Lukášek Link.

Více informací a fotografií na hasici.studenec.cz – rubrika Mladí hasiči

vedoucí mladých hasičů: Miroslava Vanclová

Běh vítězství

Příjemné lesní prostředí a hezké jarní počasí vytvořilo kulisu 32. ročníku Běhu vítězství. Závod v přespolním běhu pořádá Sokol Studenec vždy v den státního svátku 8. května v prostoru lyžařských tratí na Strážníku.

Po pěkných cestách se letos proběhlo 124 závodníků, studeneckých byla téměř polovina, ostatní přijeli z okolních oddílů – hlavně z Jilemnice, Benecka, Lomnice n. P. a ze Semil. Závod je považován za náborový a místo na startu mají vedle zkušených borců i úplní začátečníci. Dopoledne probíhá v přátelském duchu, všichni závodníci si mohou vybrat drobnou věcnou cenu a ti nejlepší získají diplom a čokoládovou medaili.

Závodníci Sokola Studenec, kteří doběhli pro „medailové“ umístění:

1. Markéta Štefanová, Matyáš Militký, Kristina Jánská
2. Vít Štefan
3. Linda Zahradníková

Jaroslav Hák

Jan Erben – 70

„Čas je běžec dlouhým krokem,“ zpíval Jiří Popper v šedesátých letech v jedné oblíbené písni. A nyní tento nezdolný soupeř doběhl i Jana Erbena na značce 70 roků.

Využívám tohoto výročí a pozval jsem Jendu ke společnému vzpomínání na jeho sportovní život.

Nejprve malé připomenutí pro mladší generaci: Jan Erben se řadí do druhé řady studeneckých sportovců. Prvou linii tvoří olympionici Zdeněk Remza – ZOH 1948, skok na lyžích, Josef Tomáš – OH 1964, běh na 10 km, Květa Jeriová – ZOH 1980 a 1984, běh na lyžích.

Jan Erben byl atlet, běžec – vytrvalec, který se v ryze v amatérských podmínkách vypracoval mezi naše přední běžce.

Pro všechno je důležitý začátek, jak to bylo s tvým sportovním?

První sportovní vzpomínky jsou roku 1952, které jsou spojeny s OH v Helsinkách. V té době kluci nechtěli být slavnými fotbalisty nebo hokejisty, ale díky vzoru Emila Zátopka všichni chtěli běhat dlouhé tratě. Chuť do sportování výrazně podpořil soused Miloslav Hák, který učil kluky vlastní i všechny ostatní základům atletických disciplín – u nich na dvorku vyrostlo doskočiště, vrhala se koule, sprinty se běhaly na cestě u lesa, pro delší tratě byla vhodná oválná cesta na zahradě dlouhá 60 m. Tam jsem prožil první vytrvaleckou radost a na čas uběhl 50 koleček. Potřebný písek na skákání do doskočiště jsem přivezl z Černého háje vlastním povozem – doma si z chléva půjčil krávu, zapřáhl vůz a večer se již skákalo.

Další sportovní základy jsem dostal ve škole od pana učitele Dobrovolného (na něho vzpomínají celé generace žáků). Ten nás vedl k všestrannosti – hrál se fotbal, hokej, dokonce se i boxovalo, základem však byla atletika a u mne byl hlavní skok o tyči.

Učební dobu jsem prožil v Brně, kde jsem se učil řezníkem. Tam se sportovalo a byly zde i kroužky bruslení, stolního tenisu, šachů.

Další velkou inspirací bylo vítězství Abebe Bikily na OH 1960 v Římě, tehdy jsem začal snít svůj „maratonský sen“.

Učitel a žák:
Josef Tomáš a Jan Erben

Byla atletika vždy na prvém místě?

Prvým skutečným trenérem byl pan Jarka Klouček, který mě vedl k pravidelné přípravě se zaměřením běh na lyžích. Trénovali jsme pozdě odpoledne, často i za tmy. Běhalo se po Strážníku – občas i v těžkých botách po oranici, získal jsem základy posilování. Před vojnou jsem sice závodil v běhu na lyžích, lepší výsledky však přicházely v podzimních přespolních bězích. Prvé skutečné atletické závody byly v dresu Slovanu Jilemnice v soutěžích krajského přeboru.

Jaká byla vojna?

Vojenská služba na mne čekala v letech 1962–64. Prvý rok jsem sloužil v Jincích, tam jsem si prosadil možnost tréninků a úspěšně se zúčastňoval armádních závodů. Druhý rok jsem se dostal do Vyškova, kde byl ligový atletický oddíl. Měl jsem i čest

Přepolní běh Kolem hradu Pecka 1966 – zleva: Miloslav Hák, Zdeněk Tauchman, Luděk Hák, Ernst Grof, Petr Junek, Jaroslav Hák, Vladimír Junek, Jan Erben

závodit se Stanislavem Jungwirthem (náš nejlepší běžec a světový rekordman na 1500 m) a v závěru jeho kariéry se mi ho podařilo v Košicích dokonce porazit.

Které osobnosti ovlivnily tvůj sportovní růst?

Rozhodující bylo setkání a navázání přátelství s Josefem Tomášem, nejlepším naším vytrvalcem prvé poloviny šedesátých let. Za ním jsem přestoupil do Hradce Králové a tam si zaběhl dva ligové závody. Občas jsem do Hradce dojížděl i na tréninky, cestoval jsem různě – někdy nebyla jiná možnost než jet na malém motocyklu Pionýr. Dnes je to již hodně úsměvné, tenkrát to bylo normální.

V roce 1965 Josef Tomáš pomalu končil a přestoupil do Dvora Králové n. Labem. Bylo samozřejmé, že jsem přestoupil s ním a dokonce tam i pracoval. V té době jsem zaběhl svůj nejlepší závod na dráze – na Mistrovství republiky v Sokolově jsem běžel finále závodu na 1500 m a skončil 11.

Další běžecký život ovlivnil Jirka Stehlík (jilemnický učitel a reprezentant v běhu od 5 km až po maraton). Přestoupil jsem do Slovanu Liberec (1969) a více se zaměřil na dlouhé silniční a přespolní běhy. V sedmdesátém roce byl můj prvý maraton, slavný Košický maraton jsem běžel dvakrát. Tenkrát jsme do Košic jeli autem a zpáteční cesta byla hodně krutá – nohy byly tak zničené, že při řízení se musely měnit. Pro obsluhu plynového pedálu byla využita i levá noha!

Maratonů jsem běžel šest, z toho dvakrát rychleji než 2.30 hod.

Vytrvalecký trénink je časově náročný. Jak jsi stihnul práci a trénink?

Pracoval jsem ve Vrchlabí, nejezdil autobusem, ale většinou běhal. Ráno jsem vybíhal ve 4.45 hod. spolu s prvým autobusem a odpoledne zpět stejně. V přípravném období je těch 25 km málo, tak moje další tréninkové trasy byly: 20 km do Pecky a zpět, 30 km bylo z Pecky dále do Brusnice a přes Mostek do Studence. Ještě delší trasy byly Studenec – Špindl, Studenec – Harrachov. Nejdelší běh s Jirkou

Stehlíkem byl tréninkový závod na 100 km: Liberec – hospoda U Rumcajse (Jičín) a zpět. To jsme stihli za méně než deset hodin.

Na které závody vzpomínáš?

Rád jsem jezdil na všechny závody a oblíbené jsem měl ty, na kterých se dařilo. Jsou to hlavně Běchovice – nejlepší čas tam mám 31:55 min. a 11. místo, mnohokrát jsem byl na Velké kundratické v Praze – tam si cením 3. místa. Rád jsem jezdil na Běh Cvikovem a musím vzpomenout i na Mikulášský běh v Jičíně, na kterém jsem získal několik cenných vítězství.

Turnov 1964 – vítězství na 1500 m

Byl jsem také vděčný za možnost účasti na reprezentačním soustředění. Tam jsem se potkal a mohl běhat i s Josefem Odložilem a Václavem Chudomelem.

Zahraniční starty byly v mé době vzácné, několikrát jsem závodil v Polsku a v NDR.

Štěstí jsem měl na závodech na diskaře Ludvíka Daňka. Dvakrát překonal rekord a já byl u toho – ve Vyškově to byl rekord evropský a v Turnově rekord světový (64,55 m), tam jsem i já vyhrál běh na 1500 m.

Jaké byly příčiny ukončení běhání?

V sedmdesátých letech jsem začal mít problémy s klenbou chodidel. Z počátku šlo bolesti překonat, radil jsem se s lékaři a bojoval. V roce 1975 jsem s konečnou platností skončil. Hlavní příčinou bolestí byla zborcená klenba, která byla sice částečně způsobena běháním, rozhodující však byla těžká práce na jatkách spojená s celodenním nošením gumáků.

V současné době rád pomáhám při studeneckých závodech – přespolním běhu Posvícenský koláč a při závodech v běhu na lyžích.

Vzkaz pro mladé:

Važte se svého sportovního talentu a sportujte! Vím, že i ve Studenci jsou děti atleticky nadané. Ve škole sportují, potom však končí a tím se připraví o množství nádherných setkání a zážitků, které může přinést pouze královna sportu – atletika.

Pro atletické odborníky uvádím osobní rekordy Jana Erbena:

800 m: 1:56,4 min., 1500 m: 3:56,7 min., 3000 m: 8:27 min., 5 km: 14:57 min., 10 km: 31:22,2 min., maraton: 2.29:08 h.

za rozhovor i za vzpomínky na mládí děkuje Jaroslav Hák

Sportovní klub

Fotbal

Letošní jaro řádně zkomplikovalo průběh sezóny a některé týmy dohrají své zápasy s vypětím všech sil. Náročnější je i údržba hřiště a někde jsou terény na hranicích regulérnosti. Studenecké týmy zatím tuto část sezóny zvládají.

Mladší přípravka

Mladší přípravka postoupila do skupiny o 1. až 8. místo a zde se setkává již s kvalitnějšími soupeři než v základní skupině. Výhodou je poměrně početný kádr a řada hráčů bude pokračovat i v příští sezóně.

Starší přípravka

Po nepříliš výsledkově ani herně povedeném podzimu se starší přípravka dala do práce a poctivá zimní příprava měla přinést ovoce. Mezi podzimní a jarní částí měli kluci pouze dva týdny volno, ale chuť se zlepšovat je rozhodně nepřešla. Tréninky kombinovali jak na nové obecní umělce, tak i v sokolovně. Natrénované dovednosti zhodnotili v celkem pěti halových turnajích, kde byli převážně úspěšní a umísťovali se na předních místech. Kluci tak měli možnost poměřovat své síly s velkými kluby jako FK Jablonec či Slovan Liberec. Tato utkání kluky nabíjela zkušenostmi, ale mnohdy přišly i momenty frustrace a zklamání. I toto však k fotbalu patří a alespoň kluci poznali, že vyhrávat v okresní soutěži rozdílem třídy je něco úplně odlišného. Získali i spoustu individuálních ohodnocení, ať za střelce, tak i za výkony Vojty v brance.

Začátek jarní sezóny poznamenalo počasí, které v podstatě trvá až do vydání tohoto Zpravodaje. Spousta odložených utkání se dohrávala v náhradních termínech, užít si zápas jen v tričku a trenkách nebylo v podstatě možné. Kluci i rodiče, převážně teple oblečeni, mohli sledovat velmi pohledná utkání. Starší přípravce se opravdu vyplatila poctivá zimní příprava a její herní styl velmi pozitivně hodnotili i trenéři jejích soupeřů. Trenéři netlačí na výsledek utkání, ale hlavním aspektem rozvoje stále ještě dětí je individuální herní výkon s balonem, přechod jeden na jednoho a osvojení si samostatného rozhodnutí hráče, co v krátkém čase a na malém prostoru udělá s míčem. Mnohdy z toho byly pro nezaujatého diváka infarktové situace, ale toto je správný směr, který se projeví v dalším fotbalovém životě. V jarní části starší přípravka všechny dosavadní zápasy vyhrála a jako jediná z účastníků soutěže porazila svého rivala z Martinic, který je již jistým mistrem.

Kluci se jako jednotlivci prosazují i v jiných soutěžích. Matyáš Hrubý nastupuje na střídavý start za FK Baumit Jablonec a své poznatky přenáší i na kluky v týmu. Velkou zkušeností byl pro něj i turnaj v Hannoveru, který vyhrál Inter Milán ve finále proti FC Valencia. Další kluci reprezentovali i ZŠ a MŠ Studenec v soutěži McDonald Cupu. Po vítězství v Železném Brodě postoupili do krajského finále v Liberci, kde před zraky Jiřího Štajnera a Radoslava Kováče vybojovali krásné druhé místo. O nejlepšího střelce se v rozstřelu utkal Dan Jandura, ovšem úspěšnějším byl hráč jablonecké školy. Matyáš byl ohodnocený jako nejšikovnější hráč kategorie mladších.

Přejme si, aby i v příštím roce byla v týmu podobná atmosféra, zájem rodičů i hráčů samotných. Někteří přestoupí do obnovených mladších žáků, kde se budou muset naučit odlišnější herní styl. Snad se s tím poperou a opět nám budou dělat radost, stejně jako ostatní týmy SK Studenec.

Starší žáci

Starší žáci po podzimní části jasně vedli tabulku okresního přeboru, ale na jaře je v posledním zápase čeká rozhodující zápas o titul. V tomto zápase s Košťálovem mohou i prohrát, ale maximálně o tři branky, v opačném případě získá titul tým Košťálova.

Dorost

Dorost dosahuje v jarní části po kvalitní zimní přípravě velmi dobrých výsledků a bojuje o druhé místo v tabulce. Navíc řada dorostenců vypomáhá v náročném programu dospělých.

Béčko

Anglický týden (středa-neděle) má velký vliv na sestavu a tím i na jednotlivé výsledky. Béčko dokázalo porazit jasně vedoucí béčko Bozkova, ale v některých zápasech se slabšími soupeři doplatilo na neúplnou sestavu a tradiční neproměňování brankových příležitostí.

Áčko

Obdobným problémem trpí i áčko, které má mezi hráči řadu vysokoškoláků, a tak ve středečních zápasech zaskakují hráči béčka. Celková bilance jednotlivých mužstev se tradičně objeví v příštím Zpravodaji.

Internacionálové

Internacionálové SK Studenec se poprvé zapojili do zimní přípravy a pravidelně trénovali na umělce. Mužstvo se připravuje na oslavy 90. výročí založení SK Studenec, při kterých sehrají přátelský zápas s internacionály družební obce Zuberec (oddíl kopané při TJ Roháče Zuberec).

Do Studence po roce opět zavítali naši dlouholetí přátelé z velice agilního oddílu SV Blau Weiss Zorbau (nedaleko Lipska), se kterými udržujeme kontakt již dvacet let. Přestože samotná obec je menší než Studenec, jejich A tým hraje obdobu naší divize (dále mají další dva týmy dospělých, tým žen, sedm mládežnických mužstev a pochopitelně Alte Herren).

Vlastní zápas přinesl pohlednou kopanou s mírnou převahou omlazeného týmu studeneckých internacionálů, která přinesla nejtěsnější, ale zasloužené vítězství po brankách Martina Kuříka (2×), Pavla Mečíře a Jirky Ulvra.

Sestava: L. Korotvička – V. Junek, M. Kuřík, Šembera, Bartoň – Sobran, J. Kuřík, Mečíř, Mejvald – Ulvr, Hladík (střídali D. Plecháč, Štefan, Tichý).

Při pozápasovém posezení zástupci BW Zorbau pozvali naše áčko na turnaj při oslavách klubu v polovině srpna a internacionály k odvetě v průběhu podzimu.

Orientační běh

Dlouhá zima ovlivnila i sezónu orientačního běhu. Připravené velikonoční soustředění ve Sloupu v Čechách muselo být zrušeno a nahrazeno odpoledními výjezdy za mapovými prostory „do kraje“. Zrušen byl i tradiční Jarní pohár na dlouhé trati, který se měl konat ve Vysoké nad Labem.

Prvním závodem, kterého se zúčastnili studenečtí závodníci, byly Jarní skály, tradiční závod v okolí hradu Kost pořádaný turnovskými orientačními běžci. V kvalitní konkurenci na těžkých tratích si v D14 pro 3. místo doběhla Markéta Urbanová. První dubnový víkend již proběhl úvodní závod Východočeského žebříčku, pro 2. místo v D14C si doběhla Dominika Kalenská, v D10N obsadila 3. místo Magda Chrástová, premiéru mezi dorostenci ozdobil Aleš Kalenský vítězstvím v H16D a v kategorii příchozích skončil na 3. místě Roman Puš. Po závodě proběhlo soustředění talentovaného žactva, v němž máme letos 6 reprezentantů (Tereza Chrástová, Natálie Jezdinská, Dominika Kalenská, Markéta Urbanová, Vít Štefan a Dominik Urban).

Dalším závodem Východočeské oblasti byl dvojzávod v Broumově, který byl zároveň Mistrovstvím Východočeské oblasti na krátké trati a ve sprintu. Na mistrovských tratích získaly stříbrné medaile Magda Chrástová v D10N a Tereza Chrástová v D12C, v nemistrovských kategoriích zvítězilia Markéta Štefanová

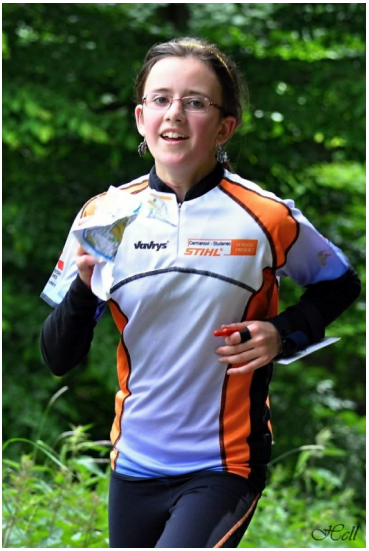

v HDR, Lukáš Link skončil na 2. místě v H12D a Roman Puš na 3. místě v katgorii příchozích. Odpolední sprint v okolí broumovského kláštera byl poznamenán chybou při roznosu kontrol, a tak o bronzovou medaili přišel v H55C Petr Junek, neboť jeho kategorie byla z tohoto důvodu zrušena. V ostatních mistrovských kategoriích opanovaly pořadí závodu Markéta Štefanová a Magda Chrástová v D10N, dvě bronzové medaile přidaly Tereza Chrástová v D12C a Dominika Kalenská v D14C. V nemistrovských kategoriích zopakovali svá dopolední vystoupení Lukáš Link v H12D a Roman Puš v kategorii příchozích, v kategorii HDR skončil na 2. místě Jan Štefan.

Další závod pořádal Sportcentrum Jičín v Ostružně a na medailové pozice se prosadily pouze Markéta Štefanová (1. místo) v D10N a Jan Štefan (2. místo) v HDR. Večer se poté studenecká minivýprava zúčastnila Mistrovství České republiky v nočním orientačním běhu v Dolním Bousově. Nejlépe si vedl Tomáš Chrást, který obsadil v H35 9. místo, v nemistrovském závodě dvojic obsadily Tereza Chrástová a Veronika Gallová 3. místo.

Vamberecký oddíl si k dalšímu závodu vybral okolí Vrbice, ale studenečtí medailisté zůstali tradiční. Mezi nejmenšími obsadila 2. místo Markéta Štefanová (D10N), 3. místo vybojovala Tereza Chrástová (D12C) a 2. místo Dominika Kalenská (D14C). V nemistrovské kategorii získal 2. místo Lukáš Link (D12D).

Další závod pořádal oddíl z Rychnova nad Kněžnou a z mapy Studánka jsme ulovili první mistrovské vítězství zásluhou Dominiky Kalenské v D14C, dvě druhá místa přidaly Magda Chrástová (D10N) a Tereza Chrástová (D12C).

Druhé květnové závody pořádali „orienťáci“ z Týniště ve Zdelově a studenečtí závodníci si odvezli jedno druhé místo zásluhou Magdy Chrástové (D10N) a dvě třetí místa zásluhou Natálie Jezdinské (D14C) a Luboše Linka (H12D).

Klub orientačního běhu Dobruška si jako místo pro další závod Východočeského poháru vybral nové terény v okolí Nového Města nad Metují. Nejmileji překvapil Tomáš Kučera, který po určité přestávce zvítězil v kategorii H21D, druhé místo přidala Dominika Kalenská v D14C a stupně vítězů pro Studenecké zkompletoval Lukáš Link třetím místem v H12D.

Poslední květnový závod Východočeského poháru pořádal největší český oddíl orientačního běhu Lokomotiva Pardubice ve Slatiňanech. Studenečtí medailisté byli stejní jako v Novém Městě nad Metují, Tomáš Kučera si zopakoval vítězství v H21D a Dominika Kalenská byla opět druhá v D12C, polepšil si Luboš Link, který zvítězil v kategorii H12D. Lokomotiva Pardubice pořádala i další Mistrovství České republiky, a to nejkratší závod ve sprintu v Chrudimi. Právo startu si vybojovala Dominika Kalenská v D16 a obsadila 17. místo (startovala v kategorii se závodnicemi staršími o 3 roky). V nemistrovských kategoriích obsadila Radka Uvizlová 40. místo v D21A a Jirka Charvát 9. místo v H21B. Vítězem mistrovské kategorie juniorů se suverénně stal bývalý studenecký závodník a současný český reprezentant Adam Chloupek.

V květnu byly zahájeny i závody B žebříčku, první dvojzávod se konal v Janově u Rakovníka a dobrou formu potvrdila Dominika Kalenská, která v kategorii D14B obsadila v sobotu 2. místo a v neděli 3. místo, nedělní závod se povedl i Natálii Jezdinské, která obsadila 5. místo. Právě Natálie Jezdinská dosáhla svého nejlepšího letošního výsledku v německém Jonsdorfu, kde zvítězila v náročném terénu v nominačním závodě na Olympiádu dětí a mládeže. Do reprezentace Libereckého kraje na tuto významnou akci (konec června okolí Uherského Hradiště) však byla nominována vzhledem ke stabilním výsledkům Dominika Kalenská.

Druhý dvojzávod se uskutečnil v Bohdalově na Českomoravské vysočině a vynikajícího úspěchu dosáhla Dominika Kalenská, která zvítězila v nedělním závodě. Ve vloženém závodě P6 obsadil Martin Vik v sobotu druhé místo a v neděli tento závod vyhrál.

Jarními závody zahájila i Podkrkonošská liga žáků. První závod uspořádali orientační běžci z Hořic v nádherném sochařském parku. V kategorii D14 zvítězila Dominika Kalenská a Markéta Urbanová skončila na třetím místě, Tereza Chrástová vybojovala druhé místo v D12 a třetí místo přidal Dominik Urban v H12. Ke druhému závodu vyrazili studenečtí závodníci do Trutnova, kde studenecké závodnice ovládly pořadí na prvních dvou místech v kategoriích D10 (Magda Chrástová, Markéta Štefanová) a D14 (Dominika Kalenská, Natálie Jezdinská).

Zatím nejúspěšnějším závodem Podkrkonošské ligy se stal pro Studenecké závod v Drštěkryjích na mapě Betlém. V D12 zvítězila Tereza Chrástová, v P6 Tomáš Chrást, na druhém místě skončila Natálie Jezdinská (D14) a úrodu třetích míst vybojovali Markéta Štefanová (D10), Jana Kejmarová (D12), Markéta Urbanová (D14), Dominik Urban (D12) a Kateřina Kalenská (P4).

PaedDr. Petr Junek

Vzpomínka na Honzu Albrechta

Čistá u Horek 1970

Stojící: Miloslav Staněk, Rudolf Plch, Ladislav Grund, Ladislav Plecháč, Jan Krůfa, Petr Hák, Václav Vancl, Vladimír Hamáček, Jiří Tomáš, Věroslav Dědeček, Petr Kuřík, Jan Kuřík, Václav Šedivý, Miroslav Hák, Josef Šimek, **Klečící:** Stanislav Jiran, Jiří Kuřík, Vít Kuřík, Josef Štefan, **Jan Albrecht**, František Plecháč

Starší žáci 1966

Horní řada: Josef Šimek, **Jan Albrecht**, František Vancl, **Střední řada:** Vladislav Hák, Jan Hlaváček, Karel Exner, **Spodní řada:** Oldřich Tomáš, Jan Krůfa, Petr Kuřík, Jaroslav Štefan, Vlastimil Krůfa

Školní sportovní klub

Trojboj všestrannosti v Jilemnici

29. 5. proběhlo v Jilemnici okrskové kolo Trojboje všestrannosti pro 1.–5. třídu ZŠ. Žáci soutěžili v těchto disciplínách: 50 m běh, skok do dálky, hod míčkem. Své síly změřili s žáky z 1. ZŠ Jilemnice, ZŠ Roztoky u Jilemnice, ZŠ Horní Branná a ZŠ Loukov.

Úspěchy ZŠ Studenec:

1 místo – Lucie Pekárková (1. tř.), Jan Štefan (2. tř.)
2. místo – Markéta Štefanová (2. tř.), Daniel Jandura (3. tř.), Petr Jezdinský (5. tř.)
3. místo – David Bachtík (1. tř.), Vojtěch Reiner (4. tř.), Jana Kejmarová (5. tř.)
4. místo – Zuzana Bourová (1. tř.), Ondřej Berger (2. tř.), Vladislav Synek (4. tř.)

Všichni tito žáci postupují do okresního kola, které se uskuteční 12. 6. na Stadionu L. Daňka v Turnově. Blahopřejeme a držíme pěsti. Sportu zdar!

Mgr. Zdeňka Erbenová, vedoucí družstva

Pohár rozhlasu

Květen patří tradičně k atletickým závodům, proto jsme se 15. května zúčastnili tradičního Poháru rozhlasu na atletickém stadionu v Turnově. Tyto závody se konaly po už zmíněném OVOV, tak naše fyzička byla na vyšší úrovni, i když únava ještě přetrvávala. Přesto jsme se v hojném počtu zúčastnili – mladší dívky a chlapci, starší dívky a chlapci. Samozřejmě se dosáhlo pěkných výkonů a síly si změříme ještě v den konání Dětských olympijských her opět v Turnově. Vašek Korotvička – běh na 60 m časem 7,5 s patřil mezi první, dále Vašek Drbohlav v běhu na 1500 m 5:04,4 a ve skoku dalekém výkonem 517 cm, Dominika Kalenská v běhu na 800 m časem 2:41,9. Ale i ostatní si zlepšili své výkony a vše vyvrcholí právě na už zmíněných DOH, kde si změří síly s ostatními žáky semilského okresu. Je jen škoda, že nám nepřeje počasí na trénování.

OVOV – Odznak Všestrannosti Olympijských Vítězů

Atletický stadion Ludvíka Daňka patřil ve dnech 9. a 10. května zápolení žáků základních škol z celého okresu Semily, kteří se zapojili do projektu Odznaku Všestrannosti Olympijských Vítězů OVOV. Ten zaštiťují legendární čeští desetibojaři Robert Změlík a Roman Šebrle. Do soutěže se zapojila i naše škola složená z žáků druhého stupně pod vedení paní učitelky Brožové. Po dvoudenním zápolení, jehož cílem bylo získání tzv. odznaku všestrannosti, nakonec všichni museli v pátek po obědě utéct před deštěm do haly. Jinak počasí vcelku přálo a vše proběhlo podle očekávání. Kromě tradičních odvětví, jako jsou běhy nebo skoky, se soutěžilo např. v hodu medicinbalem, plavání, skokem přes švihadlo, shybech na lavičce nebo klasických (vždy 2 minuty na stanovišti a to je velice náročné). I po vytrvalém tréninku o hodinách tělocviku to bylo velmi náročné, přesto jsme to nevzdali a všichni vydrželi do konce. Hodnocení bylo podle ročníku narození. Nejlépe si vedla Renata Trejbalová (6. třída) a získala zlatý odznak, dále ze stejné

třídy Patrik Kandra s bronzovým odznakem. Další úspěch a získání stříbrného odznaku patří Vašku Drbohlavovi z deváté třídy a potom ostatní získali bronzový odznak. Ze sedmé třídy Denisa Zahradníková, z osmé jich bylo nejvíce Markéta Hamáčková, Dominika Kalenská, Markéta Urbanová, Natka Jezdinská, Vašek Korotvička. Samozřejmě náročnost s věkem stoupá, proto i ti naši „nejlepší sportovci“ dosáhli jenom na bronzový odznak, přestože v různých disciplínách byli na první pozici. Zbytek zúčastněných musí ještě potrénovat, aby odznak získali. Všem patří velký dík za jejich odvahu jít do toho, svou pílí a přístupem změřit si síly s ostatními.

Do krajského kola OVOV, které se konalo 29. května ve Stráži pod Ralskem, postoupili ti nejmladší – Renata Trejbalová a Patrik Kandra. Tentokrát se jednalo o sedmiboj, počasí celkem přálo a nechyběla příznivá sportovní atmosféra. Patrik Kandra se umístil ve své kategorii na krásném druhém místě, Renata Trejbalová se umístila v první desítce. Celostátní kolo, kam se budeme chtít dostat a zúčastnit se ho, se bude konat v září v Praze na Strahově.

Coca Cola Cup

Již podruhé se zapojily studenecké dívky do školského poháru Coca Cola cup a na čarodějnice nastoupily přímo do druhého kola na umělé trávě v Železném Brodu.

Ráno jsme vyrazili velice brzo. Jako doprovod s námi jeli starosta obce Jiří Ulvr jako trenér a Luboš Brož jako rozhodčí a zároveň řidič druhého auta. Když jsme dojeli na místo, tak tam nikdo nebyl, museli jsme čekat, než nám přišli otevřít hřiště a kabiny. Měli jsme se utkat se třemi týmy, a to se školami z Železného Brodu,

Turnova a Trutnova, který však nedorazil. První zápas se odehrál mezi naším družstvem a Železným Brodem. Hrálo se 2 × 20 minut a tým holek ze Železného Brodu jsme porazily velice snadno 9:0. V tomto zápase nejvíce excelovaly Anet Grosmanová, Íla Vavreková a Terka Stehlíková.

Náš další zápas už nebyl tak jednoduchý, protože jsme hrály s Turnovem. Tento zápas byl mnohem napínavější než ten předchozí. I když nás to stálo více úsilí, dokázaly jsme vyhrát 2:0. Oba góly dopravila do branky naše útočnice Aneta. Po obou výhrách jsme postoupily do dalšího kola, které se konalo v Dolním Bousově.

Na toto další kolo jsme se snažily více potrénovat, neboť jsme si byly vědomy, že to bude daleko náročnější jak na fyzičku, tak i taktiku. Sešly jsme se spolu s trenérem Jiřím Ulvrem a naší „Brožkou“ na fotbalovém hřišti a trénovaly různé fotbalové taktiky. O posledním tréninku jsme sehrály zápas se studeneckou přípravkou, kterou jsme porazily 3:2. Poté jsme 27. května vyrazili autobusem společně s fanoušky 8. třídy a čtyřmi fotbalisty z deváté třídy do Dolního Bousova. Jako doprovod s námi jeli pan starosta Jiří Ulvr jako trenér, pan ředitel Petr Junek a „Brožka“ jako dozor a fanoušek zároveň. Turnaje se zúčastnila čtyři družstva. Hrály jsme až druhý zápas, tak jsme měly možnost vidět první zápas a zhodnotit si situaci, jak se bude hrát a bránit. Druhý zápas jsme hrály my. Hrály jsme ho s Jabloncem nad Nisou. Naše první soupeřky byly pod velkým tlakem. Už od začátku, kdy dala Aneta Grosmanová první branku, soupeřky začaly být velice nervózní. Hrály jsme opět 2 × 20 minut. Tento zápas se nám podařil díky Íle Vavrekové a Anet Grosmanové vyhrát v poměru 4:1. Další zápas jsme hrály s Mladou Boleslaví a opět jsme obdržely výhru v poměru 3:0 díky třem brankám Íly Vavrekové, dobré obraně Markét Hamáčkové a dvou záložnic Terky Stehlíkové a Marky Urbanové. Náš poslední zápas mezi námi a Dolní Bousovem jsme prohrály. Už od začátku nám všem bylo jasné, že tento zápas nevyhrajeme, protože v bousovském týmu hrály dívky, které hrají za dívčí tým v pražské Slavii. Tato

prohra nás nijak nepoznamenala a dokázaly jsme se spokojit i s druhým místem. Díky našim fanouškům jsme byly celý turnaj morálně podporovány. Tím bychom chtěly poděkovat především starostovi Jiřímu Ulvrovi za přípravu týmu a řediteli školy Petru Junkovi a „Brožce“, že nás po celou dobu deštivého počasí podporovali a fandili do poslední minuty.

Štěpa Dubská

Co to je McDonald Cup a okrskové kolo…

Je to největší fotbalový turnaj pro žáky základních škol. Letos se koná 16. ročník. Ve dvou věkových kategoriích nastupuje do turnaje téměř 85 tisíc chlapců a děvčat ve věku 6–11 let. McDonald's Cup se hraje na 3 589 základních školách České republiky a stále se zapojují další. Bohužel v rámci okrskového kola 7. 5. se přihlásily pouze tři školy. Naše pořadatelská Základní a mateřská škola Studenec, ZŠ J. A. Komenského Jilemnice a ZŠ Roztoky. Ovšem v kategorii 2.–3. třídy jsme byli nuceni odehrát dvojzápas pouze proti jilemnické škole, protože jiný soupeř bohužel nebyl. První zápas jsme se trošku probouzeli a nebyli jsme schopni vstřelit branku, i když možností a šancí bylo spoustu. Nakonec jsme vyhráli 4:1 a zadělali jsme na případný postup. Druhý zápas byl již plně v naší režii a po výsledku 5:0 jsme vybojovali jasný postup do okresního kola v Železném Brodě hraného 17. 5. 2013.

Starší kluci, tedy 4.–5. třída, toto štěstí neměli. Sice si v prvním zápase zastříleli proti roztockým borcům a zápas vyhráli, ale ve druhém zápase již nestačili na silného soupeře z Jilemnice. Nechávali protihráčům spoustu prostoru v obraně, ti nás snadno přečíslovali a trestali góly… Celkové druhé místo na postup nestačí, ale kluci za předvedený výkon v obou kategoriích zaslouží velkou pochvalu. Byla na nás vidět fotbalovost a i hráči, kteří fotbal nehrají a věnují se naplno jiným aktivitám, určitě nezapadli. Škoda, že je nevídám na trénincích SK Studenec, protože by někteří určitě zvedli kvalitu našich mládežnických mužstev. Děkuji všem hráčům za vzornou reprezentaci naší školy, rozhodčím Kubovi a Míšovi, všem učitelkám a spolužákům, kteří přišli fandit, a přeji mladším borcům postup z okresního kola do krajského, které se odehraje na ligovém stadionu Slovanu Liberec.

Okresní kolo Železný Brod

Úvod turnaje měl obdobný začátek jako CocaCola dívek, opět na stadioně nikdo nebyl, a tak se začátek turnaje opozdil. Pro nás to bylo ale zásadní, neboť Matyáš Hrubý odjížděl na turnaj do Hannoveru s týmem Baumit Jablonec. Prvním soupeřem byl tým Semil, který inkasoval od našich hráčů 4 branky při čistém kontu Vojty

Reinera. Ten udržel čisté konto i v dalším zápasem s Jilemnicí, kdy se činili především naši střelci a do branky soupeře se trefili dvanáctkrát. Toto vysoké vítězství bylo velice důležité, neboť před posledním zápasem s ambiciózním celkem z Rovenska jsme měli lepší skóre. Hrdinou mohl být opět Vojta Reiner, ale jako brankář selhal při exekuci penalty. Naši hráči však byli i bez Matyáše Hrubého lepším týmem, ale z mnoha šancí proměnili jedinou zásluhou Dana Jandury. Soupeř vyrovnal až v poslední minutě, a to nic nezměnilo na postupu do krajského kola.

Krajské kolo

V pátek 31. 5. 2013 jsme v ranních hodinách odjeli na krajské finále McDonald Cupu na zcela novou umělku před hlavním stánkem Slovanu Liberec. Jaké bylo počasí asi všichni tušíte. Vytrvalý déšť střídaly přeháňky a obráceně. Po slavnostním nástupu jsme nastoupili k prvnímu z celkem tří zápasů.

Naším soupeřem byla „Základní škola Liberecká“ z Jablonce nad Nisou. V kádru jejího týmu bylo celkem asi šest Matyášových spoluhráčů, kteří spolu pravidelně nastupují za FK Baumit Jablonec. Sílu soupeře jsme nijak nevnímali a hráli na hranici našich současných možností. Vojta měl v brance spoustu práce, ale i my jsme v průběhu zápasu několikrát pozlobili jabloneckou obranu. Klíčový moment přišel asi minutu před koncem, kdy jsme neuhlídali důrazného hráče Jáchyma, a ten tvrdou střelou pod břevno rozhodl o výhře svého týmu 1:0. Ostudu však naši rozhodně neudělali a za cíl jsme si dali alespoň druhé místo, které by vlastně představovalo vrchol úspěchu, neboť mladší kategorie „A“ na svátek fotbalu do Jihlavy nepostupovala.

Dalším soupeřem byla ZŠ Na Špičáku z České Lípy. Při tomto utkání se nebe otevřelo a i realizační tým ve složení Martin Hrubý, Petr Junek a Václav Vancl byl promoklý „až na slipy“. Někteří kluci kodrcali zimou, jiní měli úplně fialové rty, další si anglické fotbalové počasí užívali. Do utkání jsme vstupovali velmi pomalu, nepřesnosti v rozehrávce dávaly náznaky šancí i soupeři. V druhé polovině jsme však utkání rozhodli a po dalších patnácti tutovkách, kdy jsme chtěli dostat balón do prázdné kasy a dávali si ve vápně přednost, jsme přeci jen zaslouženě vyhráli 2:0.

Do rozhodujícího zápasu s libereckou ZŠ Habartice jsme šli odhodlaní vysněné druhé místo utrhnout. Fotbalově jsme opět byli daleko lepší, ale ty šance, ty šance… Již bez zraněného Matyho jsme šli brzy do vedení 2:0 a dostali tak šanci i nejmladší a méně zkušení hráči, kteří se rozhodně neztratili. Výsledek 4:0 nám zajistil plánované umístění.

Do penaltového rozstřelu o nejlepšího střelce kategorie „A“ se dostal Dan Jandura. Tíhu okamžiku ale bohužel neunesl a v systému hry krále střelců byl úspěšnější hráč ZŠ Liberecká.

Vrcholem celého turnaje bylo slavnostní vyhlášení, se kterým pomáhali hráči Slovanu Liberec Radoslav Kováč a žijící legenda Jiří Štajner. Nejprve byly vyhlášeny individuální ceny, kde jsme měli také své zastoupení. Matyáš Hrubý byl oceněn „Nejšikovnějším hráčem turnaje“ na základě hlasování ostatních trenérů a vedoucích mužstev. Medaile, diplom a velký pohár nám předávali výše jmenovaní hráči a kluci si tak podávali ruce se svými idoly a snad si v koutku duše přáli, aby dosáhli podobných úspěchů jako oni. Máme všichni velkou radost, že se studenecká škola v konkurenci Libereckého kraje rozhodně neztratila a že ji kluci vzorně reprezentovali nejen na hřišti, ale i mimo. Krajské finále a naše druhé místo je nejvyšším vrcholem, kterého jsme mohli dosáhnout. Přeji všem klukům pevné zdraví, chuť do sportu a fair play…

Martin Hrubý

Studenecké žákyně slaví medaile z mistrovství světa

Mistrovství světa základních škol v orientačním běhu, 15.–21. 4. 2013, Monte Gordo, Portugalsko

Jedno zlato, jedno stříbro a celkově šest umístění v nejlepší desítce. Takové úspěchy přivezly z Mistrovství světa základních škol v orientačním běhu v portugalském Monte Gordu české zástupkyně reprezentující Základní a Mateřskou školu ve Studenci. Dominika Kalenská se stala mistryní světa na klasické trati a společně s Natálií Jezdinskou a Markétou Urbanovou vybojovala děvčata stříbro v soutěži týmů.

Školní světový šampionát se koná pravidelně každé dva roky a pro mnoho orientačních běžců představuje první příležitost změřit síly s mezinárodní konkurencí. Do Portugalska se v polovině dubna vydalo více než 600 závodnic a závodníků z dvaceti zemí světa. Některé z nich budeme moci sledovat znovu na začátku července v Hradci králové, kam přijedou bojovat o medaile v rámci juniorského mistrovství světa.

Českou republiku reprezentovala na jihu Evropy trojice žákyň osmého ročníku Základní školy ve Studenci. Dominika Kalenská, Natálie Jezdinská a Markéta Urbanová se vydaly na šampionát v doprovodu vyučující Petry Šedivé. „Na mistrovství světa jsme se připravovaly svědomitě po fyzické i mapové stránce," řekla učitelka angličtiny a informatiky, která se ve Studenci podílí na výchově mladých talentů orientačního běhu. „Náš trenér Láďa Hrubý nám připravil mnoho tréninků na vrstevnicových mapách, které byly pro portugalské terény ideální," přiznala členka týmu Markéta Urbanová.

Samotným závodům předcházelo slavnostní zahájení na náměstí v šestitisícovém městečku na jihu Portugalska Monte Gordo. „Byl to jeden velký průvod a každá

výprava měla ceduli označující stát, který reprezentovala," vzpomínala Natálie Jezdinská, která byla stejně jako ostatní závodnice nadšená z celkového prostředí šampionátu. „Atmosféra během úvodního ceremoniálu byla fantastická a všechny jsme si to opravdu užily," doplnila Dominika Kalenská.

Celý šampionát se odehrával v typickém letním počasí, kdy teploty dosahovaly místy až 30 stupňů. „Oproti České republice to byl velký rozdíl. Když jsme odlétaly, byly tu asi tři stupně," přiznala Petra Šedivá. Českým závodnicím to ale velké problémy nedělalo. „Byla to změna, ale po několika dnech jsme si na to všechny zvykly," hodnotila podnebné podmínky Natálie Jezdinská.

Úvodní souboj o medaile obstaral závod na krátké trati. Běželo se v náročném písčitém terénu a v závěru závodu se všichni běžci museli vypořádat i s pobřežními písčitými dunami. České běžkyně startovaly v konkurenci 60 závodnic kategorie W2 určené pro děvčata narozená v letech 1998 a 1999. „Po mapové stránce to bylo opravdu těžké, škoda té jedné chyby, kterou jsem udělala při postupu na třináctou kontrolu," řekla Markéta Urbanová, která obsadila jako nejlepší Češka výborné páté místo. Z vítězství se radovala Zofia Gala z Polska. Všechny studenecké závodnice se nakonec vešly do nejlepší desítky a česká vlajka se tak po prvním závodě vyjímala v průběžném pořadí hlavní týmové soutěže na nejvyšším stupínku.

O volném dni před závodem na klasické trati se závodnice vydaly společně s dalšími týmy na výlet do měst Castro Marim a Tavira. „Jednotlivé výpravy měly volný program, ale neustále jsme se s ostatními závodníky potkávaly a fotily se," smála se Markéta Urbanová. „Nejsympatičtější byli podle mě Italové," podělila se o své zážitky Dominika Kalenská.

Ta se stala hrdinkou následujícího dne, kdy byl na programu druhý individuální závod, tentokrát na klasické trati. Podmínky byly velice těžké. Běželo se na otevřených pláních v kopcovitém terénu plném bodláčí a trnů. Dominika Kalenská se ale se všemi nástrahami závodu vypořádala na výbornou. Předvedla skvělý výkon, porazila všech 61 závodnic a po zásluze se stala mistryní světa. „Na startu jsem žádnou nervozitu necítila, ale když jsem se podívala do mapy, situace se trochu změnila," popsala zlatá medailistka své pocity před samotným závodem. „Běželo se

mi dobře, a když jsem orazila cílovou kontrolu, vůbec jsem netušila, jak na tom jsem. Konečný výsledek mě mile překvapil," usmívala se vítězka při besedě na studenecké základní škole.

Ani další české závodnice se v početné konkurenci neztratily. Markéta Urbanová doběhla na sedmém místě a Natálie Jezdinská skončila osmnáctá. Díky těmto výsledkům se děvčata ze Studence mohla radovat i z celkového druhého místa v soutěži týmů hned za Rakouskem, což přilákalo i mediální pozornost. „Portugalská sportovní televize s námi dělala rozhovor, který běžel dokonce v přímém přenosu," červenala se členka stříbrné výpravy Markéta Urbanová.

Kulturní součástí školního mistrovství světa byl i „večer národů", při němž bylo úkolem každé výpravy prezentovat svou zemi a její tradice. „Pro trenéry a doprovod závodníků jsme přivezli tradiční českou Becherovku a rum, nechyběly však ani preclíky, české salámy či nakládané okurky," řekla Petra Šedivá, která se během závodů starala o to, aby z pohledu naší výpravy fungovalo po organizační stránce všechno tak, jak má.

Tečku za sportovním programem šampionátu udělal v pátek 20. dubna závod přátelství. „Běželi jsme v tříčlenných týmech složených ze zástupců různých zemí," řekla Natálie Jezdinská. „Cílem bylo posbírat co nejvíce kontrol, ale především se seznámit se závodníky z celého světa a užít si taky trochu legrace," usmála se Dominika Kalenská. Mistrovství světa základních škol uzavřel tradiční společenský večer, kde se všichni závodníci bavili a vyměňovali si zážitky z uplynulých dnů.

Česká trojice získala cenné zkušenosti ze soubojů s běžci z celého světa. Velký dík patří Základní a Mateřské škole ve Studenci a především jejímu řediteli a zakladateli místního oddílu orientačního běhu Petru Junkovi. Ten obstaral většinu nákladů spojených s cestou a působením na portugalském šampionátu, které se vyšplhaly na 80 tisíc korun. Bez jeho pomoci by byla účast studeneckých závodnic na mistrovství světa prakticky nemožná.

Odpověď na otázku, s jakými pocity se děvčata vrátila zpět domů, byla jednoznačná. „Myslím si, že mluvím za nás všechny, když řeknu, že celé mistrovství pro nás bylo velkým zážitkem, na který budeme ještě dlouho vzpomínat," řekla za celý tým Markéta Urbanová. Za dva roky budou žáci základních škol z celého světa bojovat o medaile v Turecku a doufejme, že čeští závodnici budou znovu u toho.

Jan Exner (bývalý žák ZŠ a MŠ Studenec, aktivní člen SK Studenec)
jenda.ex@gmail.com

Portugalsko 15.–21. 4. 2013

15. 4. – pondělí

Dneska se naše čtyřčlenná výprava (Domča Kalenská, Natka Jezdinská, Marky Urbanová a trenérka Péťa Šedivá) vydala na tolik očekávané mistrovství světa škol v orientačním běhu do Portugalska. Jelikož jsme letěly až odpoledne, šly jsme ještě ráno do školy. V 15 hodin nás taťka odvezl do Prahy – na Letiště Václava Havla, kde mělo startovat naše letadlo. Na letišti se k nám připojil delegát Josef Hostinský, a mohli jsme odstartovat. Pro většinu z nás to byl první let v životě, ale zvládli jsme to dobře. Nejdříve jsme letěli z Prahy do Lisabonu, v Lisabonu jsme asi v 11 hodin přesedli do letadla, které letělo do města, které se jmenuje Faro.

16. 4. – úterý

Je 5 minut po půlnoci a my jsme právě dorazili do Fara, kde už na nás čekal autobus, který nás měl odvézt do hotelu, kde jsme bydleli. S námi do Fara dorazily i výpravy z jiných zemí (Slovensko, Slovinsko, Itálie…). Nasedli jsme do autobusu a odjeli do hotelu. Náš hotel byl opravdu krásný a měl asi 15 pater. Na recepci jsme dostali speciální kartičky, které nám umožňovaly dostat se do pokoje. Jelikož jsme byli po cestě velice unavení, neobtěžovali jsme se vybalovat si věci z kufrů a šli jsme rovnou spát.

Vstávali jsme v půl osmé, takže jsme spali asi jenom 4 a půl hodiny. Trochu jsme uklidili v pokoji a šli jsme na snídani. Snídaně probíhala formou švédských stolů, mohli jsme si vybrat z mnoha druhů jídla. Po snídani jsme si sbalili věci na běhání a šli jsme na trénink. První trénink se uskutečnil v písečných dunách, blízko našeho hotelu. Zdejší terén je velice zajímavý, takže jsme si trénink opravdu užili. Poté jsme se autobusem přesunuli na místo, kde se konal druhý trénink. Toto místo bylo úplně jiné, než to, na kterém se konal první trénink. Bylo mnohem zelenější a rozmanitější, takže super. Kolem poledne začalo být opravdu teplo, málem jsme se roztekli. Po tréninku jsme se opět autobusem přesunuli zpět do hotelu, kde následoval oběd. U oběda jsme si – stejně jako u snídaně mohli vybrat z mnoha jídel. Když jsme se

najedli, Péťa s Pepou odešli na schůzku delegátů a trenérů a my jsme mezitím mohly nerušeně odpočívat. Odpočinek jsme si krátily nakupováním a focením. K večeři jsme si dali řízek.

Po večeři nastala nejlepší část dne – zahajovací ceremoniál. Po hromadném focení všech týmů před hotelem jsme nasedli do autobusu, ze všech stran jsme byli chráněni zdejší policií a odjeli jsme do vedlejšího města. Shromáždili jsme se na náměstí a ke každé výpravě se připojil jeden člověk, který nesl ceduli, na které bylo napsáno, ze kterého státu jsme. Velice nás překvapilo, když se za námi ozvalo: „Dobrý den.“ Byli to Češi, kteří zde byli na výměnném pobytu. Ptali jsme se jich, odkud jsou a oni odpověděli, že jsou z rybářské školy v Třeboni. Na náměstí jsme potkali pouze učitele. Z náměstí vyšel průvod složený ze všech týmů. Šli jsme asi 1,5 km po městě. Doprovázeli nás zdejší hudebníci s bubny. Bylo to úplně super. Každý tým se snažil upoutat co největší pozornost ať už jakýmkoli způsobem. Francouzi křičeli, co jim plíce stačily, a vyhecovali i některé ostatní týmy (Itálie, Slovensko…), Skotové s sebou měli dudy a kilty, akorát my jsme o sobě nedávali moc vědět. To se ale později změnilo, jelikož jsme sehnali nové posily – byli to žáci těch učitelů, které jsme potkali na náměstí. Křičeli jsme, co nejvíc to šlo, a atmosféra byla úplně skvělá. Když jsme došli na stadion, seřadili jsme se za sebe a jednotlivé týmy vstupovaly doprostřed stadionu. Jezdily okolo nás baletky na kolečkových bruslích a v ruce držely naše vlajky. Zástupci Anglie, Francie a Číny přečetli slavnostní slib. Po představení jednotlivých států, doprovázeným fanoušky z tribun, jsme se také odebrali na tribuny a zhlédli kulturní představení zdejších baletek a tanečníků, kteří nám předvedli nejen balet, ale i akrobatické vystoupení. Bylo to úžasné, uměli to fakt dobře. Všichni orienťáci jim nadšeně zatleskali a odebrali jsme se do autobusu a odjeli jsme do našeho hotelu, omyli jsme se a šli jsme spát.

17. 4. – středa

Dneska byl první závodní den. Tento důležitý den jsme začali snídaní. Všichni jsme měli trošku trému, ale dalo se to vydržet. Po snídani jsme se šli převléknout do závodního oblečení. Start byl vzdálen asi 500 m od hotelu, takže jsme šli pěšky.

Běželi jsme se startovními čísly, ale vyskytly se problémy s nedostatkem zavíracích špendlíků. Byli jsme z toho velice vystresovaní, ale nakonec to dobře dopadlo. Když jsme konečně odstartovali, vydali jsme se na trať, která byla dlouhá asi dva a půl kilometru. Měli jsme 15 kontrol a mapa byla velice zajímavá. Vůbec nejsme zvyklí na zdejší terén, ale na našich výkonech se to nijak neprojevilo. Já jsem běžela v čase 41, Natka ve 47 a Domča v 71. Trenéři a delegáti museli počkat na startu do startu posledního závodníka z jejich země, protože když odešli ze startovního prostoru do cíle, nemohli se na start již vrátit, aby se zamezilo ovlivňování závodníků. Když jsem doběhla do cíle, nikdo z ČR tam ještě nebyl. Asi 8 minut po mně doběhla Natka. Když odstartovala Domča, přišel ze startu delegát a trenérka Péťa. Slyšeli průběžné výsledky, na kterých byla Natka druhá a já první. Následovalo radostné objetí. Potom doběhla i Domča. Její čas byl o něco málo horší, protože udělala chybu. Šli jsme se vykoupat do moře, a když jsme se vraceli, viděli jsme, jak portugalský novinář zpovídá Péťu. Doufali jsme, že se nás na nic ptát nebude, ale Péťa nám s nimi dohodla rozhovor. Ani nevím jak, ale nějak jsme se s ním domluvili.

Po rozhovoru jsme šli na oběd. Postupně jsme se propadali, ale nakonec jsme skončili na 5., 8. a 9. místě z šedesáti dvou závodníků, což bylo nad naše očekávání. V 14.00 bylo vyhlášení výsledků – vyhlašovalo se prvních 6 v každé kategorii. Všech 6 dostalo květinu a diplom, první tři pak ještě medaili. Počítali jsme výsledky a zjistili jsme, že jsme po dnešku zatím první, což nás doopravdy nadchlo. Odpoledne jsme měli volno. Nejdříve jsme si odpočinuli a potom jsme vyrazili do města. Potřebovali jsme najít poštu. Na poště jsme koupili pohledy a známky a poslali jsme je našim rodinám. Také jsme se porozhlédli po zdejších obchodech. Samozřejmě jsme se nezapomněli stavit na zmrzlině. Z nákupů jsme museli spěchat, protože už byl čas na večeři. K večeři jsme si dali místní speciality. Po večeři jsme se vydali na pláž, abychom si mohli zaběhat a nafotit nějaké hezké fotky. Poté jsme se sešli u trenérky na pokoji, abychom si řekli informace k zítřku. Po schůzce jsme šli na pokoj, omyli se a šli jsme spát.

18. 4. – čtvrtek

Dneska ráno jsme vstávali dříve, než obvykle, protože jsme se chtěli jít proběhnout k moři. Byla sice trochu zima, ale alespoň jsme se osvěžili. Po ranní rozcvičce jsme šli na snídani. Po snídani jsme jeli na výlet do Taviry.

Dnešní den se nesl ve velice příjemném duchu, který umí vytvořit pouze orientační běžci. Chodili jsme po městě a každého, koho jsme potkali, jsme se zeptali, jestli se s námi vyfotí. Nikdo nebyl proti, a tak jsme se vyfotili se zástupci skoro všech národů. Po procházce po městě a po prohlédnutí památek jsme se vrátili k autobusům, které nás odvezly zpět do hotelu. Péťa si půjčila naši středeční mapu a šla si ji zkusit zaběhnout. Když se vrátila, šli jsme na oběd. Bezprostředně po obědě museli Pepa s Péťou na schůzku delegátů a trenérů, takže vznikl trochu zmatek.

Hned po jejich schůzce jsme „naházeli“ věci do batohu a odjeli do tělocvičny ve vedlejším městě, kde byl naplánován náš další program. Tímto programem bylo kulturní představení každého státu a předvedení kultury dané země pomocí národních jídelních specialit, map z daného státu, upomínkových předmětů… Naše představení obsahovalo 3 klarinetové skladby. U ostatních národů jsme mohli vidět např. národní tance, hudební představení, či vtipné scénky. Nejlepší a nejoriginálnější představení předvedli černoušci z Mozambiku. Byli to jediní zástupci afrických zemí. Po představeních jsme připravili stánek se specialitami. Jako české speciality jsme zvolili preclíky, české salámy, kyselé okurky, Studentskou pečeť a vzali jsme jim ochutnat i český chléb. Přivezli jsme také plastickou mapu, ze které byli všichni velice překvapení. Asi to předtím ještě nikdy neviděli. Vzali si od nás vzorky českých map nebo jsme s nimi vyměňovali reklamní předměty a odznaky. Všichni měli ve svých stáncích velice zajímavé věci – od sýrů a salámů přes místní sladkosti, až k typickým alkoholickým nápojům, které byly přístupné pouze starším 18 let. Když jsme obešli všechny stánky, vypuklo fotící šílenství. Většinou, když se sešla parta z dvou států, přiběhli i ostatní a vznikla z toho jedna velká hromadná fotka. Byla to fakt sranda, velice jsme si to užili. Úplně nakonec nám pořadatelé pustili hudbu a všichni začali tancovat. Když se začalo stmívat, nasedli jsme do autobusu a odjeli jsme na večeři do hotelu. Po večeři jsme se šli projít. Nejdříve jsme šli do kavárny, kde si někteří z nás dali cappuccino a jiní si dali džus, čerstvě vyrobený z pomerančů. Úplně nakonec jsme si šli do moře smočit nohy. Pak jsme se omyli a šli jsme spát.

19. 4. – pátek

Dneska byl druhý závodní den a ráno jsme museli vstávat brzy, asi v 6 hodin, abychom to všechno stihli. Nasnídali jsme se, sbalili jsme se a mohli jsme vyrazit.

Místo závodu bylo asi 30 km od hotelu. Autobusem jsme jezdili intervalově podle startovních časů závodníků. Já jsem startovala z naší minivýpravy nejdříve, a proto jsem jela prvním autobusem. Chviličku po mně přijela i Natka. Spolu jsme se rozcvičovaly a rozběhávaly. Pozdějším autobusem přijela i Domča. Dodělali jsme poslední předzávodní úpravy a vyrazili jsme na start. Byla jsem o něco nervóznější než před prvním závodem. Když jsem spatřila mapu, zděsila jsem se. Tato mapa byla složena výhradně z vrstevnic, uprostřed byla dálnice a sem tam nějaká cestička. Nejhorší na tom bylo, že na celé trati byly bodláky, vysoké asi po stehna. Byla jsem velice zmatená a zbrklá, ale nakonec jsem se do cíle nějak dostala. Příšerně mě bolely nohy – nejen únavou, ale i četnými odřeninami a zapíchanými trny. Spousta lidí musela po závodě vyhledat pomoc zdravotníka, nebyl to však náš případ. Když doběhla i Domča a Natka, došel náš delegát Pepa pro zabalený oběd, který všichni s chutí slupli. Už nám nezbývalo nic jiného, než počkat na vyhlášení vítězů. Domča vyhrála, což bylo super.

Já jsem byla sedmá a Natka byla osmnáctá. Vypočítali jsme si, že budeme nejspíš druhé – za Rakouskem. Super! Po vyhlášená nás autobusy odvezly zpět do hotelu a hned jsme se vydali na zmrzlinu. Byla tak osvěžující!!! Potom jsme měly volné odpoledne, ale jen my tři, protože Péťa s Pepou šli na poradu. Hned po ní jsme šli na večeři a večer jsme šli ještě na procházku a napsali jsme dopisy domů. Večer jsme byli tak unavení, že jsme lehli a v tu ránu jsme spali.

20. 4. – sobota

Na dnešek jsme se všichni velice těšili, protože byl závod, který se nazývá FRIENDSHIP. Spočívá v tom, že se vytvoří týmy, namixované ze závodníků z různých zemí. Ráno jsme se nasnídali a potom jsme odjeli na místo, kde se měl konat tento závod. Závod byl rozdělen do dvou kategorií – běžci, kteří soutěžili na ostatních závodech, a druhá kategorie – trenéři a delegáti. Já jsem byla v týmu s Číňanem a se Španělkou. Domča běžela se Švédkou a Portugalkou a Natka se Španělem a Rakušankou. Tyto závody nebyly o tom vyhrát, ale co nejvíc si to užít. To se samozřejmě povedlo, atmosféru kazila pouze četná zranění, ať už ze včerejška

nebo z dneška. Na trati bylo 28 kontrol a další 3 společné. Podmínkou bylo, že společnou kontrolu musí orazit všichni 3 členové během 20 sekund. Další pravidlo bylo, že jsme si mohli rozdělit 28 kontrol, jak jsme chtěli, ale každý musel mít alespoň 6. Z poslední kontroly do cíle jsme se museli držet za ruce. Velice jsme si to užili, a když jsme doběhli do cíle, čekali jsme na vyhlášení vítězů. Celkem startovalo asi okolo 170 žákovských štafet a cca 35 trenérských.

Po vyhlášení jsme se odebrali zpět do hotelu a šli se naobědvat. Po obědě jsme měli volné odpoledne. Po krátkém odpočinku jsme se vydali do města. Samozřejmě jsme se nezapomněli stavit na zmrzlině. Po procházce jsme se v hotelu převlékli do plavek a vyrazili jsme k moři. Voda byla sice studená, ale my jsme se nebáli do ní skočit. Zkoušeli jsme si zaplavat, ale moc to nešlo, protože byly velké vlny. Potom jsme se šli do pokoje upravit a šli jsme na večeři. Po večeři jsme se převlékli do národních dresů, nasedli do autobusu a odjeli do haly ve vedlejším městě, kde mělo proběhnout slavnostní vyhlášení výsledků a ukončovací ceremoniál.

Vyhlášení probíhalo velice zajímavě – v zákulisí jsme byli seřazeni podle umístění (my jsme byly druhé), nastoupili jsme za stupně a pořadatelé postupně vyhlašovali od třetího místa. Ten, kdo byl vyhlášený, nastoupil na stupně. Atmosféra tohoto vyhlašování byla prostě úžasná a myslím si, že jsme si to moc užily. Po vyhlášení následovalo radostné objetí. Když jsme se pak usadily na svá místa, zdejší tanečníci nám předvedli své tance a bylo to fakt super. Po nich nastoupila na pódium zdejší hudební skupina a zpívala různé písničky. Spousta lidí šla tancovat, a tak jsme šli taky. Tento večer se asi nikdo nenudil, byla to sranda. Když jsme se dostatečně nabažili tancování, odjeli jsme autobusem zpět do hotelu. Tam jsme si ještě zabalili věci a oslavili moje narozeniny.

21. 4. – neděle

Dneska jsme usnuli asi v půl druhé ráno a v půl sedmé jsme zase vstávali, takže jsme se moc nevyspali. Když jsme vstali, šli jsme na poslední snídani v tomto hotelu. Po ní jsme uklidili pokoje, dobalili kufry a nastoupili do výtahu. Před hotelem jsme se rozloučili s přáteli, které jsme za ten týden poznali, a nasedli jsme do autobusu, který nás odvezl do Fara. Ve Faru jsme ještě na letišti nakoupili dárky a nastoupili jsme do letadla. Hurá domů! Na cestě zpět jsme, stejně jako cestou tam, museli přestoupit v Lisabonu. Měli jsme zde asi dvě hodiny volného času, a tak jsme se stavili na obědě. Potom jsme konečně nasedli do letadla směr Praha. V Praze na letišti nás vyzvedl Domčin taťka a odjeli jsme domů. Přijeli jsme pozdě večer, ale ještě jsme museli povyprávět zážitky z celého týdne. Pak jsme šli konečně spát do své postele.

Závěr

Co dodat závěrem? Myslím si, že přestože jsme se na tuto akci dlouho připravovaly, nikdo nečekal, že bychom mohly takto uspět. Byl to opravdu obrovský úspěch – Česká republika (ZŠ a MŠ Studenec) na 2. místě na Mistrovství světa ve školním orientačním běhu.

Markéta Urbanová

Orientační běh

Po úspěchu v Portugalsku začala další série školních kol v orientačním běhu. Okresní kolo proběhlo v areálu Struhy nedaleko Turnova. V mladší kategorii zvítězilo studenecké družstvo i zásluhou individuálních zisků okresního přeborníka Terezy Chrástové (D5) a Vítka Štefana (H5), třetí místo připojil Dominik Urban. V kategorii druhého stupně doběhli na druhým místech Denisa Zahradníková (D7) a Václav Korotvička (H9), kategorii D9 plně ovládly naše „Portugalky“ v pořadí Dominika Kalenská, Natálie Jezdinská a Markéta Urbanová a zasloužily se tak o zisk double.

Krajské kolo se konalo tradičně v Liberci a hlavním cílem oslabeného týmu bylo vybojovat postup na Mistrovství republiky, což se nakonec podařilo (z Libereckého kraje postupují zásluhou loňských výsledků dvě školy). Zaslouženě zvítězil tým Gymnázia Turnov a studenecká škola obsadila 2. místo. V jednotlivcích se prosadily pouze dívky v D9, Dominika Kalenská zvítězila a Markéta Urbanová skončila na 3. místě. V nepostupové kategorii prvního stupně studenecká škola suverénně zvítězila, neboť vyhrála i obě kategorie mezi jednotlivci (Tereza Chrástová v D5 a Dominik Urban v H5).

Celostátní kolo proběhlo v Plané nad Lužnicí a původní shromaždiště závodu se ocitlo pod vodou. Pořadatelé přesunuli prostor závodu do vyšších poloh, a tak

vlastní závod proběhl. Studeneckou školu reprezentovalo osm závodníků (Magda Hrnčířová, Denisa Zahradníková, Dominika Kalenská, Natálie Jezdinská, Tomáš Exner, Patrik Kandra, Aleš Kalenský a Vojtěch Kluz). V soutěži škol studenecká škola obsadila 7. místo (zvítězilo Gymnázium Turnov), mezi jednotlivci byli nejlepší Magda Hrnčířová (7. místo) a Dominika Kalenská (4. místo). Družstvo má však nadějnou perspektivu pro příští rok, kdy bude posíleno kvalitními závodníky z prvního stupně (Tereza Chrástová, Jana Kejmarová, Vít Štefan, Dominik Urban).

Školská futsalová liga

Futsalumilovné dívky ze ZŠ a MŠ Studenec se podruhé zúčastnily školské futsalové ligy, v níž obhajovaly druhé místo z loňského roku. Vzhledem k počtu přihlášených týmů zahajovaly až semifinálovou skupinou, která proběhla v hale hradecké Slavie.

Ze semifinálové skupiny postupovaly dva týmy a studenecké dívky byly mezi nimi, prohrály pouze s vítězem semifinále ZŠ Školní Vrchlabí 3:6, ale ostatní soupeře porazily, ZŠ Pasířská Jablonec nad Nisou 4:1, ZŠ V Domcích Trutnov 4:0, ZŠ Lužická Liberec 6:0 a ZŠ Mládežnická Trutnov 2:1.

Finále probíhalo opět v hale hradecké Slavie a studenecký dream team nastupoval výrazně oslaben, neboť pro nemoc chyběla kanonýrka Aneta Grosmanová. Právě její vstřelené branky chyběly především v zápasech s Moravskou Třebovou (0:0) a Stodem (0:2), v níž měly dívky více ze hry. V dalším zápase podlehly obhájci titulu i letošnímu vítězi ZŠ Klegova Ostrava (0:2) a remizovaly se ZŠ Školní Vrchlabí (3:3). Po sečtení z toho byla bramborová medaile za 4. místo a odhodlání, že příště jim to konečně ukážeme.

Orel

Volejbal: Ženy vyhrály krajský přebor 2. třídy

V neděli 2. 6. nastoupila děvčata k předposlednímu utkání letošní sezóny proti Pecce (jediný soupeř, který nás zatím obral o bod) a už v tomto dvouutkání mohly naše hráčky slavit titul „přebornic krajské B-třídy“. Do zápasu chyběly tradiční opory týmu Eva Ho-

ráčková, Mirka Šikolová a Markéta Šimková. Přesto hráčky svedly s Peckou vyrovnaný a nervydrásající souboj. I přes porážku v prvním utkání se náš tým dokázal vyhecovat a v druhém utkání zvítězil 3:2! A tak už před posledním kolem (dohrávka s Jilemnicí 8. 6. po uzávěrce tohoto Zpravodaje) můžeme slavit **historicky první titul v krajské B-třídě**. Obrovský dík patří celému kádru, který se soutěže zúčastnil, hlavně pak trenérce Lence Chrtkové. Po zimním „bronzu“ z VČ poháru je to další skvělý triumf našeho volejbalu.

Tabulka (na 1. místě již nemůže dojít ke změně):

1. Orel Studenec	**18**	**16**	**2**	**51:17**	**34**
2. TJ Harant Pecka	20	11	9	42:34	31
3. TJ Lánov	18	10	8	33:35	28
4. Sokol Jilemnice	16	11	5	40:22	27
5. Sokol Dřevěnice	18	6	12	33:38	24
6. Sokol Bílá Třemešná „B“	18	0	18	1:54	18

Václav Urban

Stolní tenis

Muži vybojovali titul okresního přeborníka a po úspěšné baráži postupují do krajského přeboru

Rád bych ctěným čtenářům sdělil, dle mého soudu, to podstatné z činnosti stolních tenistů Orla Studenec. V uplynulé sezóně 2012–2013 jsme do soutěží přihlásili zatím nejvíce družstev, a to čtyři. Dilema kolik přihlásit družstev vyvstalo již na členské schůzi v květnu 2012. Uvažovalo se o dvou, maximálně třech družstvech. V létě 2012 se toto dilema vyřešilo „samo“. Obrátil se na nás vedoucí zanikajícího oddílu v Lomnici nad Popelkou, že by měli někteří hráči zájem hrát za náš oddíl. Proto jsme nakonec nastoupili do soutěží se čtyřmi družstvy. Dvě družstva (A, B) byla přihlášena do okresního přeboru 1. třídy a dvě družstva (C, D) do okresního přeboru druhé třídy. Jako cíl jsme si stanovili, aby družstva A, C svoje soutěže vyhrála a družstvo B se ve své soutěži udrželo. Nu a družstvo D mělo jednoduchý cíl – neskončit poslední. Jak se nám naše cíle podařilo naplnit, to se dozvíte níže.

Družstvo A šlo do soutěže jako favorit, jelikož bylo posíleno hráči, kteří přišli z Lomnice nad Popelkou: Pavlem Strnadem, Janem Sujou a Petrem Řepíkem. Všichni jmenovaní hráči nastupovali v dřívějších sezonách v krajských soutěžích. Doplnili tak ostřílenou dvojici orelských hráčů Zdeněk Kobrle a Jan Kuřík starší. V základní části soutěže dále platně a spolehlivě vypomohl další hráč soupisky

Miloš Tesař. I když na čele tabulky naše družstvo většinou nefigurovalo (dáno nestejným počtem odehraných zápasů a různých předehrávek či dohrávek), tak od začátku soutěže pouze vyhrávalo. Hned ve třetím kole jsme deklasovali družstvo Sokola Horní Branná, které se později ukázalo jako náš veliký konkurent, výsledkem 10:3. V pátém kole jsme v domácím prostředí vyprovodili silný tým Sokola Turnov C rovněž výsledkem 10:3. S ostatními týmy jsme neměli vážnější potíže. Za zmínku ještě stojí vzájemný souboj našich dvou týmů v soutěži, který skončil vždy vítězstvím družstva A v poměru 10:4 a 10:6. Po polovině soutěže jsme se tak vyhoupli na vedoucí pozici. Dařilo se nám vyhrávat i nadále. Hned první utkání „jarní" části jsme hráli na půdě silného družstva Sokol Rokytnice nad Jizerou B, za niž nastupoval vůbec nejúspěšnější hráč soutěže Miroslav Pfeifer. Radovali jsme se z perně vybojovaného vítězství 10:6. V únoru 2013 jsme doma znovu jasně převýšili do té dobu druhou Horní Brannou 10:2 a drželi si první příčku a neporazitelnost v soutěži. Za Horní Brannou se však nenápadně propracoval Turnov C, za který na jaře pravidelně nastupoval velezkušený bývalý ligový hráč, sedmdesátiletý Miloš Jáč. Družstvo Sokola Turnov C nám pak ještě mírně zkomplikovalo cestu na první příčku, když jsme na jeho půdě v 16. kole utrpěli první porážku v soutěži 10:4. K vítězstvím jsme soupeři pomohli „přepuštěním" dvou vyhraných utkání a zraněním ruky jednoho z našich hráčů. V posledním dvojzápase jsme potřebovali k jistotě prvního místa získat alespoň jednu remízu. Neponechali jsme nic náhodě a soutěž ukončili dvěma výraznými vítězstvími 10:1 se Sokolem Košťálov B a 10:2 se Star Sokol Turnov A. Tím jsme splnili náš postupný cíl dosáhnout na titul okresního přeborníka.

Jako vítězové okresního přeboru jsme získali právo zúčastnit se barážového turnaje o postup do krajského přeboru druhé třídy. Barážový turnaj se konal v sobotu 20. 4. 2013 v hale SKST Liberec, kde se v letošním roce hrála extraliga stolního tenisu a kde asi před dvěma měsíci hrál i jeden z našich nejúspěšnějších stolních tenistů historie Petr Korbel. Turnaje se kromě našeho družstva jako vítěze na okrese Semily účastnila ještě družstvo Jiskra Nový Bor D (vítěz okresu Česká Lípa), SK Jiřetín (vítěz okresu Jablonec nad Nisou) a Viktory Liberec (třetí tým z okresu Liberec, když první dvě družstva se účasti v baráži vzdala). Z baráže postupovala do vyšší soutěže dvě družstva. Utkání v baráži byla přetěžká, jelikož všechny týmy byly opravdu kvalitní. Při nás však stálo, vedle kvalitní hry, i trochu toho štěstí, které je potřeba vždy. K prvnímu utkání jsme nastoupili proti relativně nejpřijatelnějšímu soupeři Viktory Liberec složeném z mladých, útočných, topspinových hráčů. Utkání jsme však zvládli na jedničku. Po vítězné čtyřhře jsme získávali jeden bod za druhým a konečný výsledek 9:2 byl jednoznačný. Ve druhém utkání Jiskra Nový Bor D nejtěsnějším poměrem 9:8 zdolala SK Jiřetín, který byl po obědě naším druhým

soupeřem. V tomto utkání naše řady doplnil Petr Řepík (nar. 1962), který má několikaleté zkušenosti z krajských soutěží. Bylo to nanejvýš potřebné, jelikož druhý soupeř byl o poznání kvalitnější. Na začátku utkání jsme si vítěznou čtyřhrou učinili nepatrný náskok, který jsme si celé utkání zodpovědně udržovali až do konečného vítězství 9:6. Jelikož v utkání Nový Bor – Liberec zvítězil Nový Bor 10:6, bylo o postupujících rozhodnuto. Z prvního místa v baráži postupuje do krajského přeboru druhé třídy družstvo Orel Studenec A a ze druhého místa družstvo Jiskra Nový Bor D.

Zdeněk Kobrle

Veliký dík patří Petru Řepíkovi, který nás ve druhém utkání podržel, když ani jednou neprohrál a získal celkem 4,5 bodu. Za obě utkání pak za vynikající výkon Zdeňkovi Kobrle, který svoje soupeře ničil neproniknutelnou obrannou taktikou ala Varšavská smlouva a ze svých pěti utkání byl pouze jednou poražen. Svoje nesporné kvality potvrdil Pavel Strnad, když v prvním zápase byl spolu se Zdeňkem Kobrle tahounem a ve druhém utkání podpořil úsilí Petra Řepíka. Poděkování patří rovněž Janu Kuříkovi staršímu a Janu Sujovi, kteří ziskem 1,5 a 2 body dopomohli ke konečnému úspěchu. Velice náročný barážový duel tak skončil pro nás opravdu překvapivým výsledkem, jelikož jsme moc nepočítali s tím, že bychom mohli postoupit. Můžeme tak jenom potvrdit slova Zdeňka Kobrle, který velké množství svých vítězných míčků komentoval pokornou a pravdivou horalskou průpovídkou, Liberečáky samozřejmě málo používanou a možná i neznámou: „Děkujeme Krakonoši.“

Družstvo B reprezentovali vedoucí Jan Vancl a dále Leoš Zahradník, Jan Kuřík mladší, Martin Kuřík, Matěj Kuřík a v několika málo utkáních podzimní části Jiří Šír. Ukázalo se, že vytyčený cíl udržení soutěže nebyl lehký, ale byl splnitelný. Družstvo skončilo v tabulce na krásném pátém místě s bilancí 7 vítězství, 1 remíza a 10 porážek. Od zahájení soutěže družstvo sbíralo důležité body a stále se drželo v klidných vodách středu tabulky bez sestupových starostí. Důležité bylo domácí vítězství se Star Sokol Turnov A 10:8 a překvapivé výhry ve Vesci 10:7 a v Rokytnici nad Jizerou 10:6. Klíčové pak bylo „jarní“ utkání se Sokolem Vesec B v domácím prostředí, které skončilo naším vítězstvím 10:7. Velká pochvala za výkon

v tomto těžkém zápase patří Martinu Kuříkovi (nar. 1997), který získal rozhodující desátý bod a v celém utkání celkem tři vítězství. Soutěž tak mohla být dohrána v relativním klidu v bezpečné vzdálenosti od sestupové propasti.

Z této party velice děkuji Janu Vanclovi za jeho organizační vedení družstva a zvláště pak za jeho výborné sportovní výkony a důležité body, kterými táhl družstvo. Ostatním členům děkuji, že Jendu Vancla podpořili, a myslím, že všichni mohou mít radost ze solidního umístění.

Družstvo C vedl Matěj Kuřík a spolu s ním jej tvořili studenečtí Jakub Hylmar, Miloš Tesař, Jiří Šír, Jan Pacholík a lomničtí Jan Suja, Jan Strnad. Na svoji soutěž mělo silný tým. Vytyčené první místo v soutěži se však nepodařilo dosáhnout. Od počátku soutěže bylo zřejmé, že o prvenství rozhodnou vzájemná utkání s Horní Brannou B. Obě měření sil byla velice vyrovnaná, avšak skončila vždy naší nejtěsnější porážkou 8:10. Hlavní příčinou proher byla velmi mizerná tréninková docházka, a tudíž nerozehranost a též nezodpovědný přístup ke klíčovému utkání ze strany některých hráčů. Musíme tak sportovně poblahopřát hráčům z Horní Branné, jelikož šli prvnímu místu více naproti než naši, a zasloužili si ho. Jinak mimo zmiňovaných dvou proher bylo naše družstvo v ostatních zápasech téměř stoprocentní. Ztratilo pouze jediný bod za remízu v Turnově, a to úplně zbytečně, jelikož nastoupilo pouze se třemi hráči. V konečné tabulce tak našemu týmu patřila druhá příčka.

Martin Kuřík

Tým označený písmenem D nezklamal, ba co více, velmi mile překvapil. Zahrál překvapivě dobře a nakonec mu v konečném účtování patřila pátá příčka z celkových deseti zúčastněných s bilancí 7 vítězství, 11 porážek a 32 bodů. Veliký dík patří vedoucímu družstva Josefu Tomešovi za jeho zodpovědný přístup i za jeho herní výkony. Nejvíce však za to, že se staral o dva mladé hráče Tomáše Šubrta a Tomáše Exnera, kterým byl velmi dobrým příkladem a rádcem. Oba žáčci získali cenné zkušenosti do dalších let se stolním tenisem. Zkusili si, co obnáší hrát soutěžní zápas. Dalším členem družstva byl ještě Josef Tichý. Muži, kteří drželi družstvo herně nahoře, byli Petr Pacholík a Martin Hylmar. Škoda jen, že neodehráli více zápasů a pak by byl konečný výsledek ještě o něco lepší.

Z nesoutěžních aktivit bych chtěl zmínit skutečnost, že jedenkrát v týdnu se scházelo několik dětí k zapinkání. Doufám, že si tuto činnost alespoň někteří oblíbili

a stolní tenis je zaujal. Při posledním hraní v úterý po Velikonocích byl uspořádán turnaj. Ze vzájemných klání vyšel vítězně František Kuřík před Markétou Urbanovou a Dominikem Pekárkem. Dalšími účastníky turnaje byli Patrik Pekárek, bratři Dominik a Šimon Urbanovi, bratři Jakub a Daniel Šulcovi, Nela Šimková a Klára Kuříková. Všichni se bili statečně a neprodali kůži lacino.

Myslím si, že se jubilejní 10. sezóna v organizovaných soutěžích vydařila. Je třeba připomenout, že se tak nestalo samo sebou, automaticky. Za výsledky jsou desítky hodin strávených na trénincích, cestou k utkání i samotnými zápasy, který ani jeden není jednoduchý, a každý vyžaduje určité úsilí a sebezápor. Stejně jako v životě, tak i ve sportu platí, že nic není zadarmo. Sport je však spravedlivý, neboť výsledek je většinou úměrný vydanému úsilí.

Děkuji všem, kteří část svého volného času věnovali Orlu Studenec a jeho oddílu stolního tenisu. Projevili snahu k nějaké společné činnosti, dokázali dát část svého času druhým a nehrabali si jen pro sebe na vlastním písečku.

Konečná tabulka okresního přeboru 1. třídy:

1. Orel Studenec „A“	**18**	**17**	**0**	**1**	**174:50**	**52**
2. Sokol Turnov „C“	18	15	1	2	164:91	49
3. Sokol H. Branná „A“	18	13	1	4	160:88	45
4. Sokol Nová Ves „B“	18	8	2	8	120:143	36
5. Orel Studenec „B“	**18**	**7**	**1**	**10**	**126:145**	**33**
6. Spart. Rokytnice „B“	18	5	3	10	127:151	31
7. Bradlecká Lhota „A“	18	6	1	11	116:153	31
8. Sokol Vesec „B“	18	5	1	12	112:156	29
9. Sokol Košťálov „B“	18	4	3	11	106:157	29
10. STAR Turnov „A“	18	3	1	14	95:166	25

Konečná tabulka okresního přeboru 2. třídy:

1. Sokol H. Branná „B“	18	17	0	1	178:45	52
2. Orel Studenec „C“	**18**	**15**	**1**	**2**	**175:66**	**49**
3. Sokol Jesenný „A“	18	12	1	5	152:83	43
4. Sokol Košťálov „C“	18	10	1	7	123:131	39
5. Orel Studenec „D“	**18**	**7**	**0**	**11**	**96:152**	**32**
6. STAR Turnov „B“	18	5	3	10	127:164	31
7. Orel Lomnice „A“	18	5	2	11	113:154	30
8. Sokol Nová Ves „C“	18	5	1	12	107:150	29
9. Sokol Víchová „A“	18	5	1	12	112:156	29
10. Sokol Semily „B“	18	4	0	14	80:162	26

JUDr. Jan Kuřík

Studenecký silák potřetí

V sobotu 11. 5. proběhl 3. ročník soutěže o nejsilnějšího muže Studence. Abychom zvýšili atraktivitu tohoto klání, umožnili jsme účast i přespolním. Do soutěže se nakonec přihlásilo rekordních 9 soutěžících, z nichž 3 soutěžili jenom v některých disciplínách a zbývajících 6 se utkalo o hlavní trofej.

Rozšířili jsme také počet soutěžních disciplín na 5: převalování traktorového kola 7× na čas, nesení dubové klády + zpět nesení 2 betonových „tašek“ (každá 70 kg) na vzdálenost 15 m, bench press, tažení auta na laně na vzdálenost 30 m a tažení auta v sedě na žebříku.

Soutěž začala v 11.00, tedy v čase, kdy František Horáček dovařil první kousky ovaru a dalších výborných vepřových specialit. Moderátorem celé akce byl tradičně Pavel Vaníček.

V první disciplíně (převalování traktorového kola) byl nejúspěšnější loňský vítěz Dan Patka, který si připsal prvenství i ve druhé disciplíně (kláda + tašky) a v autě v sedě. V další disciplíně (bench press) zvítězil výkonem 137 kg Pavel Vaníček, ten ale soutěžil pouze v této disciplíně. Z „řádných“ soutěžících byl v bench-pressu nejlepší Petr Podzimek z Horek (115 kg). V závěrečné disciplíně (tažení auta za sebou) obhájil prvenství **Víťa Kuřík**, který tak obhájil loňské prvenství mezi „Studenečáky“ a **titul Nejsilnějšího muže Studence získal již potřetí v řadě**. Z mladých borců mu však již roste velká konkurence – **velkým překvapením se stalo totiž třetí místo nováčka v soutěži Pepy Tomáše!**

Konečné pořadí (za každou disciplínu bylo 1. místo 7 bodů, 2. místo 5 b., 3. místo 4 b., 4. místo 3 b., 5. místo 2 b., 6. místo 1 b.):

1. Dan Patka (Vidochov)	31 b.	20,83 s	13,20 s	8,40 s	105 kg	16,84 s
2. Vítek Kuřík (Studenec)	**23 b.**	**24,25 s**	**15,93 s**	**21,39 s**	**87,5 kg**	**16,25 s**
3. Josef Tomáš (Studenec)	**16 b.**	**29,59 s**	**18,61 s**	**17,01 s**	**85 kg**	**21,16 s**
4. Martin Čejka (Nedaříž)	15 b.	22,36 s	17,56 s	12,07 s	70 kg	25,36 s
5. Petr Podzimek (Horka)	13 b.	43,06 s	41,32 s	29,94 s	115 kg	24,24 s
6. Filip Jezdinský (Studenec)	**11 b.**	**30,63 s**	**17,06 s**	**21,86 s**	**70 kg**	**25,30 s**
Matěj Kuřík (Studenec)				**26,84 s**		**30,35 s**
Pavel Vaníček (Studenec)					**137 kg**	
Lukáš Šubrt (Studenec)					**110 kg**	

Všem soutěžícím děkujeme za odvahu i předvedené výkony, úspěšným gratulujeme a vás ostatní vyzýváme už nyní, abyste pilně trénovali na 4. ročník, který bychom rádi uspořádali v příštím roce.

Orelské pozvánky

Víceboj smíšených čtveřic

Kdy? Sobota 6. 7. 2013, 8.00–16.00
Kde? Studenec, orelská hřiště, (tenisové kurty)
Co? Fotbal, stolní tenis, volejbal, frisbee, (líný tenis, street)
Kdo? Čtyřčlenné družstvo = 2 holky + 2 kluci
Jak? Přihlášení do 4. 7. 2013 do maximálního počtu 14 týmů u Lenky Chrtkové: 723 294 390, ellenia@seznam.cz
Prezentace 6. 7. 2013 **do 7:40!** u orlovny
Kolik? regulérně 200 Kč, přihlášení na místě 250 Kč, přihlášení a neúčast 50 Kč
Těšíme se na Vaši účast.

- Již po sedmnácté se sejdou volejbalové týmy v sobotu **24. 8.** na turnaji **„Studenecké mixy“**.
- V termínu 26.–29. 8. uspořádáme v orlovně **koncert studeneckých žáků ZUŠ v Jilemnici**.
- V termínu **31. 8.** uspořádáme opět **letní bál**. Večerem vás bude provázet stejně jako loni **taneční orchestr Levourukouband**.
- Hned následující den v neděli **1. 9.** se uskuteční tradiční **dětské soutěžní odpoledne**.
- V sobotu **16. 11**. ochutnáme v orlovně letošní **„mladá vína“ při folkovém zpívání** se skupinou Figury.

Cukrovka: Jak ji překonat zdravou stravou

Nejzdravější potraviny: Vlašský ořech

Ořešák královský (Juglans regia) se dožívá až stovky let. Dorůstá výšky asi 20 metrů. Plodem je nepravá peckovice s jádrem. Jádro, tzv. vlašský ořech, je výtečná pochoutka s léčivými vlastnostmi. V evropské medicíně patří k drogám kromě jader rovněž list a oplodí. Listy se sbírají v červnu, slupky a nezralé plody v červenci a srpnu a zralé plody během září. Latinský botanický název ořešáku „Juglans“ vznikl ve starém Římě podle boha Jupitera, jemuž byl tento strom zasvěcen: Jovis glans – Jupiterův žalud.

Přírodní dezinfekce:

Listy ořešáku mají antiseptické vlastnosti. Zkušení zahrádkáři je nepřidávají do kompostů, protože v něm znesnadňují roli mikroorganismů. Důležitá je protizánětlivá schopnost listů, které obsahují silice, třísloviny, flavonoidy, juglon (chemicky podobný vitamínu K), hořčík, kyselinu elagovou, karotenoidy, přírodní kyselinu askorbovou.

Nálev z listů dezinfikuje, používá se jako kloktadlo při zánětech v dutině ústní, omývá se jím akné, záněty kůže a opruzeniny. Naše lidová medicína ho doporučuje k zastavení krvácení třeba při zánětech trávicího ústrojí se sklonem ke kapilárnímu krvácení. Ořešák se též přidává do koupelí při nadměrné potivosti nohou.

Propojenost s mozkem:

Z vlašských ořechů se lisuje vysoce kvalitní olej, který je zdrojem nenasytných mastných kyselin. Nachází se v nich železo, selen, zinek, vitamín E a skupina vitamínů řady B. Ořechy svým tvarem tak trochu připomínají mozek a opravdu prospívají mozkové činnosti. Mají rovněž protizánětlivé vlastnosti a podporují chuť k jídlu. Moderní výzkumy potvrdily, že příznivě působí na srdečně-cévní choroby, regulují krevní tlak, snižují hladinu cholesterolu a působí proti ateroskleróze. Jako doplňková potravina se podávají pacientům s artritidou či zánětlivými vyrážkami.

Vlašské ořechy mají sladkou chuť, teplou povahu a působí na dráhy ledvin, plic a tlustého střeva. Vyživují ledviny, prohřívají oblast kolem pasu a kolenou. Dále zahřívají plíce, zlepšují astma, posilují střeva a podporují peristaltiku.

Stačí sníst pět ořechů denně:

Léčebný efekt vlašských ořechů se projeví při pravidelné a dlouhodobé konzumaci. Jako prevenci bychom si měli dopřát asi pět ořechů denně. Ořechy musíme skladovat na temném a suchém místě, protože olej v jádrech totiž snadno oxiduje. Žluklé ořechy pak mají hořkou pachuť a ztrácejí léčebné vlastnosti, dokonce mohou organismu uškodit.

Vyloupaná jádra je nezbytné skladovat bez přístupu vzduchu nebo je naložit například do medu. Optimální je promíchat 1 kg jader s 1 kg medu a společně zahřívat, až se med rozpustí.

Také ořechový olej bychom měli uchovávat v temnu, chladu, suchu a bez přístupu vzduchu. Ten zastudena lisovaný spotřebujeme co nejrychleji.

zdroj: http://www.celostnimedicina.cz/
v článku jsou použity materiály J. Arcimovičové

Recept nejen pro diabetiky: Kakaové dia řezy s ořechy

2 vejce, 250 g Hery, 100 g sorbitu (dia cukr), 30 g kakaa, 400 g hladké mouky, 30 g vlašských ořechů, 100 g dia marmelády

Vejce rozšleháme. Změklou Heru utřeme se sorbitem a kakaem dohladka. Přilijeme asi 2/3 rozšlehaných vajec a promícháme. Mouku prosijeme a postupně ji vmícháváme do tukového krému. Vypracujeme vláčné těsto, které uložíme do chladu a necháme asi 30 minut odpočinout. Ořechy nasekáme nahrubo. Těsto rozpůlíme. Jednu část rozválíme na plát, kterým vyložíme malý plech, a potřeme marmeládou. Zbylé těsto rozválíme na stejně velký plát a položíme na marmeládu. Těsto svrchu potřeme zbylým vejcem a posypeme ořechy. Pečeme ho v předehřáté troubě při 200 °C asi 20 minut. Ještě teplý korpus rozkrájíme. Řezy necháme vychladnout, uložíme je na chladné místo a necháme 2 až 3 dny rozležet.

http://www.pecenijeradost.cz/

Studenecký zpravodaj 3/2013

Vydává Obecní úřad Studenec

Internetová adresa: http://sz.studenec.cz/

Foto na titulní straně: Závod historických vozidel Studenecké míle

Uzávěrka dalšího čísla: **31. července 2013**

Příspěvky lze zasílat na e-mail obec@studenec.cz

Tisk FITOS spol. s. r. o. Stará Paka